

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

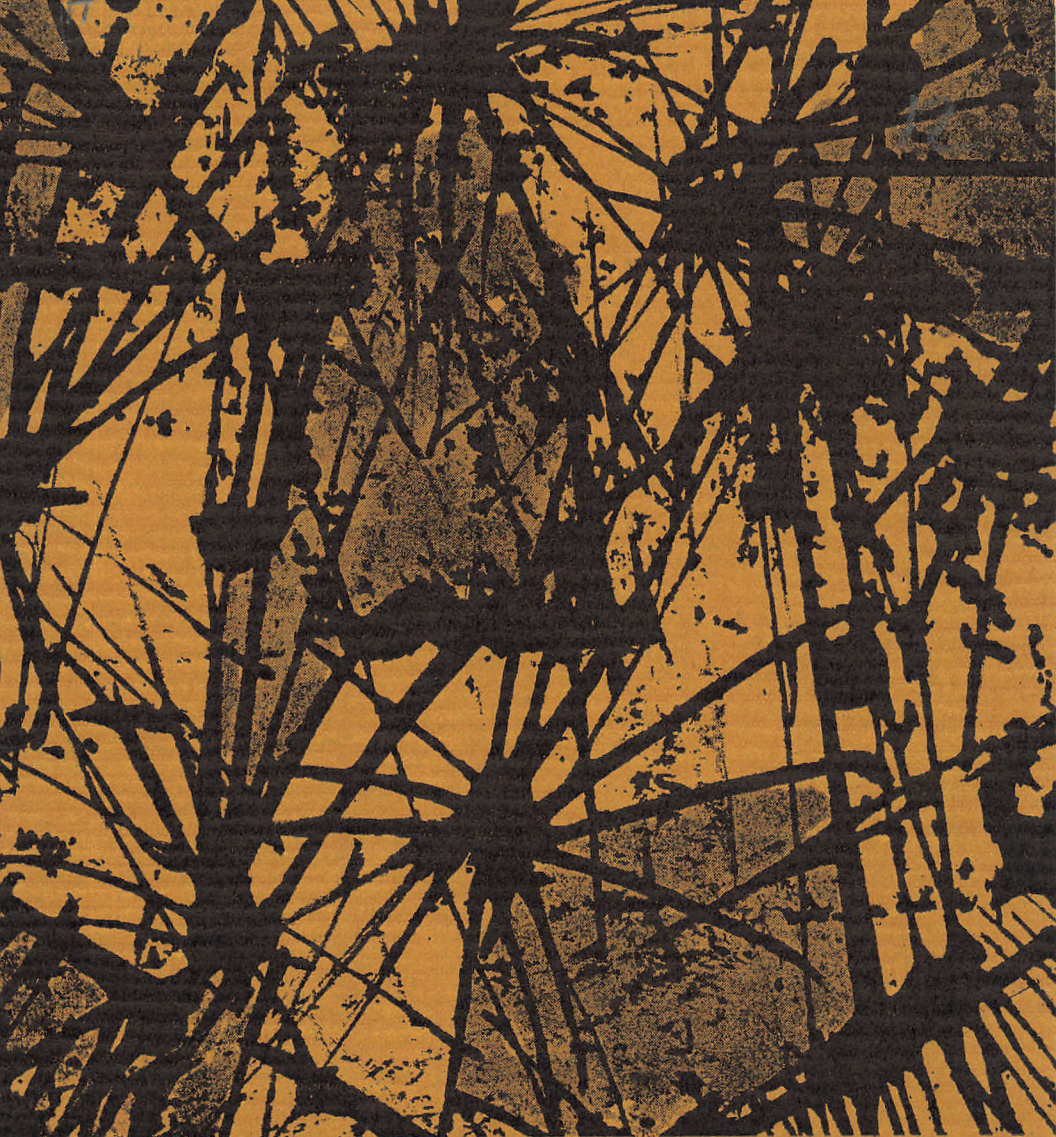
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

GLAMSBJERG FRI- OG EFTERSKOLE
ÅRSSKRIFT

19**75**

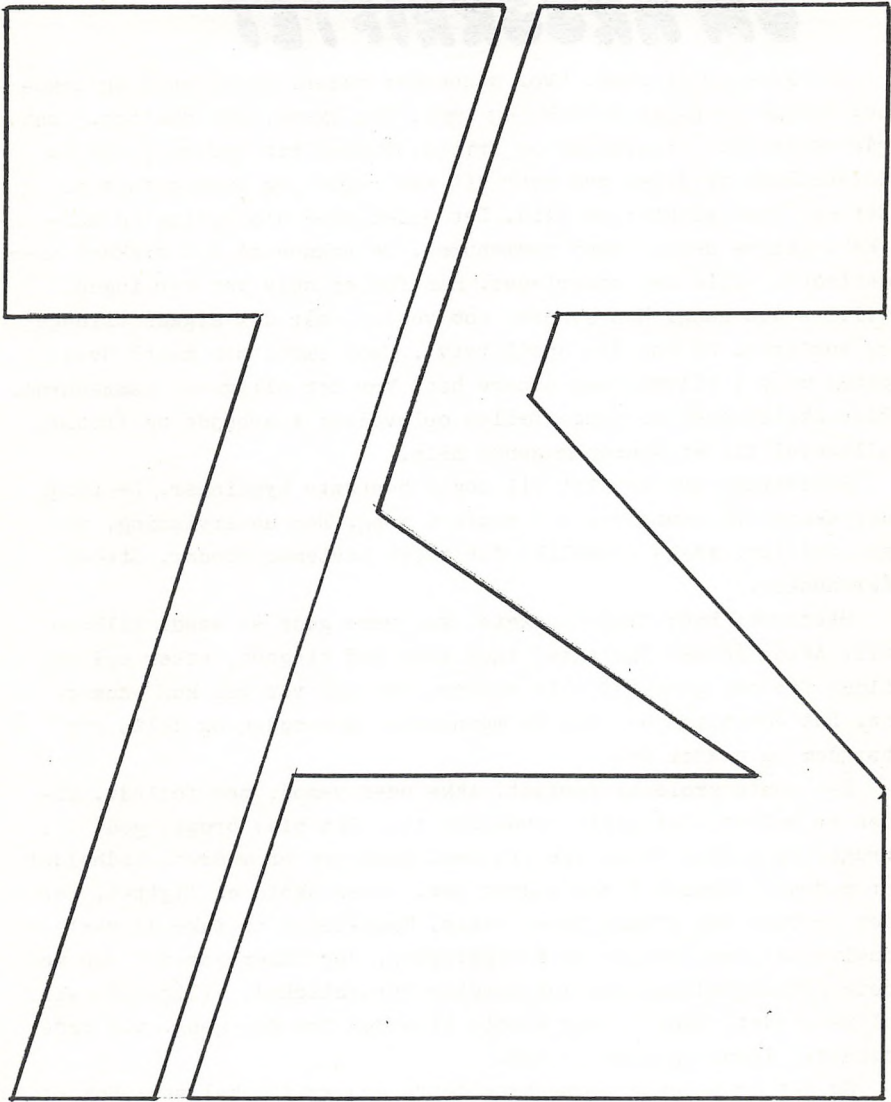
DANMARKS
PÆDAGOGISKE
BIBLIOTEK

INDHOLDSFORTEGNELSE:

=====

Om årsskriftet	side	2
Hvad er skolens opgave i dag?	"	3
C. E. Juul Kristensen svarer:	"	4
H. C. Jensen svarer:	"	9
N.J. Hauge Mortensen svarer:.....	"	13
Mikael Kristiansen, 9/R, svarer:	"	17
Søren Henriksen svarer:	"	22
Generalforsamling	"	26
Noter	"	28
En hilsen til læserne	"	31
Skolens bestyrelse og medarbejdere	"	32
Elevbillede	"	33
Skolens Afgangshold 1975	"	34
E	"	37
Fra Elevforeningens bestyrelse	"	38
25 års jubilæum sommeren 1975	"	40
Et gensyn efter 25 år	"	42
Kære Alle	"	44
10 års jubilarer	"	45
Elevhilsner	"	51

Tekst og tegninger er udført af lærer N.J. Mortensen
Vignetter af J. T. Kongstad.

GLAMSBJERG
FRI-OG EFTERSKOLE

OM ÅRSSKRIFTET

En skole er et sted, hvor mennesker mødes. Børn, unge og voksne. Drengene og piger, kvinder og mænd. Der læres. Der drøftes. Uret går rundt. Der er arbejde og fritid. I nuet tit opfattet som to forskellige verdener med hver sit sæt regler og omgangsformer. Det ene sted pligter og slid. Det andet sted afslapning og morskab. Skarpe skel, ingen sammenhæng. De voksne så det sikkert anderledes, ville det anderledes. Men for én selv var der ingen tvivl - den gang. Men senere, som voksen, når der kigges tilbage og vurderes. Så kan der opstå tvivl. Hvor lærte man mest? Hvad betød mest i tilværelsen senere hen? Var der alligevel sammenhæng. Blev skoleårene, de mange fælles oplevelser i arbejde og fritid, alligevel til et sammenhængende hele.

Skoletiden var knyttet til nogle bestemte bygninger. De ting, der skete. De samtaler, der satte i gang. Den undervisning, der gav indsigt, måske overblik. Alt skete bestemte steder. Steder, der huskes.

Stederne, hvor tingene skete, kan være gode at vende tilbage til. Atter se det forladte, igen røre ved tingene, atter opleve tiden fra den gang med alle sanser. Men det var vel kun rammerne. Det egentlige var vel de mennesker, man mødte og delte sin barndom og ungdom med.

Den gamle skole er forladt, ikke uden vemod, men forladt. Tiden er ændret. Det gamle havde sin tid. Det blev brugt, godt brugt. Og slidt. Tiden løb fra det. Rammerne er ændret, indholdet er ændret, ligesom I har ændret jer. Jeres skole er flyttet, for det er vist nok stadig jeres skole. Mødestedet er ikke de gamle omgivelser, men de nye på Krengerupvej. Jeg håber, at det nye med dets nutidighed og uden det kendtes fortrolighed, alligevel vil blive stedet, hvor I, der kendte hinanden fra den gang, vil møde hinanden igen, og også os nye.

Og det er i denne sammenhæng dette årsskrift skal ses. Som et bindeled mellem Jer, der havde jeres tid på Skolevej, og os - kendte og nye - der nu har vores tid på Krengerupvej.

Med venlig hilsen

Søren Henriksen

HVAD ER SKOLENS OPGAVE I DAG ?

SAGEN ER ENKEL:
ERHVERVSLIVET
KRÆVER DEN
LILLE TABEL OG
MASKINSKRIVNING

VI SKAL PLE-
JE DET KRE-
ATIVE ELEMENT
I BARNET OG LADE
DET LEVE ETLIV
I FRIHED!

GIV DEM NOGEN
PÅ HO'DET.00

HVIS SKOLEN BARE VIL
TAGE SIG AF DE FORDOM-
TE UNGER, MENS VISA OG
MIS TJENER PENGE OG
MORER OS - SÅ SKAL DEN
ALDRIG HØRE ET ORD

Ja ja; gik i skole
lærte vi i vor fal-
at stotio naturlig
Kamst og tøjne med
Prosen let!

Mr. inspektør!
Min kone og jeg synes, de i noget hø-
jere grad. burde tilgode se den nyere
pedagogik og særlig de i Sverige ind-
vundne erfaringer

VIL DU BILDE MIG IND,
AT DU INGENTING HAR
FOR TIL I MORGEN ? ! ?

GUD!! STOFFER! KAN DU
IKKE EN GANG HOVED-
STADEN I KINA?
HVAD LÆRER I EGENT-
LIG I DEN SKOLE?

5 mennesker
prøver
at svare:

SØREN HENRIKSEN
C.E. JUUL KRISTENSEN
MIKAEL KRISTIANSEN
H.C. JENSEN
N.J. HAUGE MORTENSEN

JUUL KRISTENSEN svarer:

Årsskriftet - kontaktbladet mellem Glamsbjerg Fri- og Efter-skole og dens tidligere elever, er hvert år et diskussionsemne i elevforeningen, lærerrådet og bestyrelsen, og spørgsmålet er det samme, opfylder bladet kravet, er det fyldigt nok og står det i rimeligt forhold til den administrative og økonomiske indsats, og svaret herpå kan vi ikke give, men sikkert er det, bladet vil vi nødig undvære.

På vort første møde i redaktionsudvalget deltog forstander Søren Henriksen, lærer N.J. Hauge Mortensen, H.C. Jensen fra elevforeningen, Michael Kristiansen som elev og undertegnede fra bestyrelsen. På dette møde fremkom hver enkelt med forslag til emner, som det så var tanken at lade eksperter og politiske personligheder redigere.

Emnet vi valgte blev "Hvad er skolens opgave i dag". De eksperter og politiske personligheder som vi ville henvende os til, hvem var de, ja dette spørgsmål forblev ubesvaret, selv om mange navne blev nævnt. Det var som bevægede vi os på gyngende grund, for er det alligevel ikke sådan, at det må være os forældre, lærere og elever der må tale til eksperterne og politikerne, når det gælder vor skole.

Til trods for vore bedste ønsker for årsskriftet, blev resultatet, at vi i udvalget hver fik den opgave at redigere nogle sider om skolens opgaver idag, og den opgave vil vi forsøge at tage alvorligt, og med det håb at vore bidrag fortsat vil gøre årsskriftet til et diskussionsemne.

Hvad er så skolens opgave idag? For mig at se, må det være skolens fornemmeste opgave, sammen med forældrene at gøre sit til, at eleverne bliver lykkelige og tilfredse borgere i samfundet og udfylder de pladser som evner og ønsker svarer til.

Den tanke er, når man tænker den igennem af en sådan dimension, at man næsten fortryder, at man har sagt ja til at medvirke med en artikel om skolens opgaver idag, navnlig ud fra det begrænsede kendskab man har til denne institution.

Hadde man været professionel skolemand, ville man kunne tale om love og betænkninger, linier i boglig eller teknisk retning, overbygning og meget andet. Mit indlæg må derfor blive erfaringer, som man har erhvervet sig som skoleelev, forældre og samfundsbor-

Spørgsmålet er så, kan skolen påtage sig den opgave, at gøre elever til lykkelige og tilfredse borgere, for findes disse borgere i det hele taget i vort samfund? Svaret er da heldigvis ja. Selvom man måske udfra avisernes spalter og ved deltagelse i politiske diskussioner måske kun bemærker utilfredshed og misundelse, det er egentlig beskæmmende bl.a. ud fra den betragtning, at vi idag rejser mere end nogensinde, men tilsyneladende med bind for øjnene, for så man sig omkring, ville man erkende, at vi lever som et privilegeret folk.

Den lykkelige og tilfredse borger, hvordan ser han ud, og hvor finder vi ham? Her vil jeg påstå, at han findes såvel i den nederste som i den øverste ende af samfundets rangstige, tiltrods for den afstand der på denne måde kan være i deres livsførelse, så har de dog meget tilfælles.

1. Det arbejde som de beskæftiger sig med ligger på et niveau, hvor evnerne strækker til.
2. Det udbytte som arbejdet giver økonomisk, forstår de at administrere.
3. Fritiden benyttes til aktiviteter der tilfredsstiller ens evner eller kræfter som hverdagens arbejde ikke giver.

Er disse tre punkter grundbegrebet for menneskets velvære, for mig at se må svaret være ja, men der er mange andre faktorer som spiller ind, men de er sekundære.

Den hakkeorden som er i samfundets rangstige, giver sig ofte til kende i form af utilfredshed og misundelser, men jeg tror ikke, at det er den lønforskel, der kan være, og som også er, men snarere manglende respekt for menneskets og hinandens arbejde, samt manglende kendskab dertil.

Det industrielle samfund som vi idag har, bevirker at flere mennesker har deres virke indenfor de samme mure, men tiltrods herfor er vi kommet længere væk fra hinanden end i bonde og håndværkertiden, som nu er en saga blot.

Dette skyldes bl.a. de mange love og paragraffer som er nødvendige, men som vi må projekttere, arbejde, kalkulere, revidere og handle efter, og de dermed forbundne interessegrupper, der bevirker en vis form for fagegoisme.

Den arbejdsglæde, vi mener fandtes i vort gamle samfund, er ikke væk, den eksisterer stadig, men ofte forsøger udenforstående bevidst eller ubevidst at fravriste os den.

I industrien er mange henvist til rutinearbejde, men deri kan der også findes glæde over dagens resultater, med manglende respekt for rutinearbejderen hører man ofte den udtalelse: "Gud kan du finde dig i det idiotarbejde". Mon ikke dette gør sit til, at den påståede mangel på arbejdsglæde ikke vil eller må erkendes.

Mon ikke den mand eller kvinde som står ved en automat.dreje-bænk, kan glæde sig over at se det stykke metal, som er opspændt i maskinen antage en ny form, og nyde lyden fra den spån der snor sig sammen på grund af det perfekt slebne drejestål. Den mislyd der vil opstå ved for løst spændt værktøj, eller forkert skærevinkel vil lyde forfærdeligt i en maskinpassers øre.

Musikdirigenten, kunstneren, der aften efter aften står på podiet og med en pind dirigerer symfoniorkesteret, og hvis øre også registrerer den falske tone, der lyder ubehagelig fra en streng, der har løsnet sig i en af strygernes instrumenter.

Det stykke papir, dirigenten og maskinarbejderen har foran sig med streger og tegn, er udarbejdet af en mester på hver sit felt, af nogle vil den ene blive blive betegnet som kulturpave, og den anden som profitmager.

I maskinarbejderens stue lyder symfoniorkesterets toner over stereoanlæggets højtalere, til glæde og opmuntring for en træt maskinarbejder.

I hobbyrummet står musikdirigenten ved en drejebænk, nyder synet af et stykke metal der forandre form, temperaturen i rummet er tilpas varm, den lille udluftningsventil med stor betydning, som sidder på radiatoren, er lavet af maskinarbejderen.

At lønnen for arbejdet ikke er ens i kroner og ører, er en anden sag, men ikke væsentlig for en god økonomi, ej heller for erhvervelse af såkaldte statussymboler som stereo, farve-TV eller båd, her er det evnen til at administrere der er afgørende, en nok så stor lønforhøjelse har ingen betydning, hvor evnen mangler.

Hvor har vi så skolen af idag? Er den god nok? Svaret må blive nej.

For os der står udenfor, ser den kaotisk ud, man læser om lovforslag, betænkninger, og som ledere og personale, skolenævn og andre interesserede livligt debaterer fortolkningen af, både indenfor murene og i massemedierne.

Vi forældre har kun at håbe, at vore børns lærere er forstandige mennesker, ikke set ud fra eksamensbeviset, men at det er interessen for mennesket der kendetegner deres livsholdning, og dermed gør dem egnede til at hjælpe børnene ind i vort indviklede samfund.

Her i landet er det alderen, der er bestemmende for barnets optagelse i skolen, nemlig det syvende år, modenheden hvad med den?

Det pensum som gælder for et klassetrin, puttes ned over hovederne på eleverne. Lærerne, eleverne og vi forældre ved alle, hvem der er den dygtigste eller den dumme i klassen, men det registreres også i karakterbog og ved udtalelser.

Den glæde og de forventninger som næsten alle børn stiller til deres skolegang, bliver for manges vedkommende til sorg og fortvivlelse. Nederlag efter nederlag kan som forsvarsmodstand kun avle trods og aggression, tiltrods for at disse elever der er i denne situation, måske virkelig har gjort sig gældende i formningsfag og andre praktiske aktiviteter, men tæller disse med i bedømmelsen af elevens evner? Er formningslæreren eller sløjdlæreren egentlig med når karakterer og udtalelser gives?

Hvilken betydning ville gode udtalelser i disse praktiske færdigheder da have, rent umiddelbart vil jeg tro, at interessen for skolen for nogles vedkommende ville blive bibeholdt, og ad åre med øget modenhed indhente det pensum, som forlængst skulle være nået.

At hjemmegående husmødre, sammen med deres børn består en studentereksamen, og senere erhverver en embedseksamen, eller sporvejsfunktionæren der bliver videnskabelig assistent på Risø, er ikke hverdagshistorie, men derimod hører det til hverdagen at 100.000 søger videruddannelse på efterskole, ungdomskoler og aftenskoler, og derigennem opnår mål og færdigheder til glæde for sig selv og samfundet.

Kulturpave kunne have været udtalt af en lagerarbejder og profitmager af en professor, gloser fra højre eller venstreorienterede ideologier vil nogen sige, men forhåbentlig gloser som forsvinder fra næste generations sprog, med den negative betydning de har.

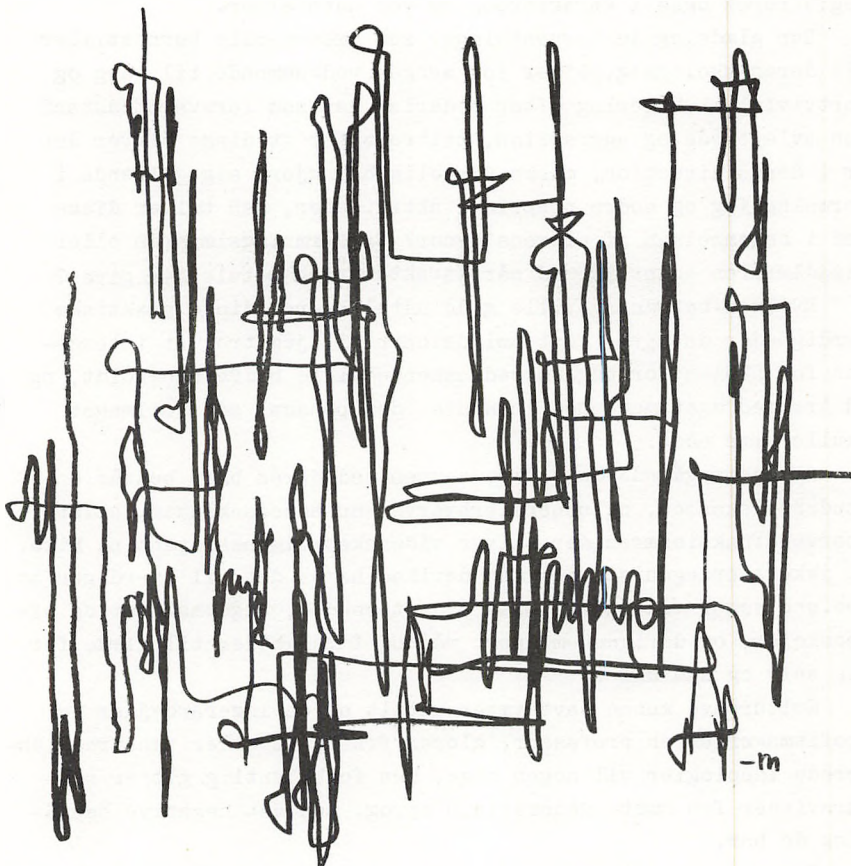
Faget orientering, der idag indtager en central placering i skolen, skulle gerne hjælpe hermed, et fag der såfremt det benyttes seriøst, virkelig har mulighed for at bidrage til større

forståelse og respekt for andres meninger og arbejde.

Lad højre- og venstreorienterede ideologier mødes i skolen, men under lige betingelser, der er ingen tvivl om, at der er politiske kræfter, som søger at infiltrere skolen, for derigennem at fremme egne politiske interesser.

Skolens opgave er idag, fortsat at arbejde for den enkelte i samfundets interesse, den opgave må vi forældre, bestyrelse og folkevalgte politikere stå som garant for.

C.E. Juul Kristensen

I 161 år har Danmark haft undervisningspligt for alle børn uanset social eller intellektuel baggrund. Det er der ingen andre lande i verden, der kan rose sig af. **H.C. JENSEN** svarer:

I 1814 startede skolereformen folkeoplysningen og udviklingen af almuekulturen som et sidestykke til overklassens latinskolekultur. Og skønt man startede med ca. 90 pct. af Danmarks befolkning som bondesamfund, der levede i uvidenhed og analfabetisme, lykkedes det i løbet af det 19. århundrede at indarbejde folkeskolen som en folkekulturel udviklingsfaktor, der stærkt medvirkede til bondesamfundets stigende sociale og kulturelle stade.

I de første 100 år var folkeoplysningen først og fremmest koncentreret om bestræbelser på at få alle lært at læse, skrive og regne samt blive indført i den kristne tros lære og bibelshistorie. At lære børnene modersmålet og at beherske elementære regnefærdigheder var enkle, men påkrævede opgaver den tids folkeskole stod over for. Det var store opgaver, affødt af et latent behov for oplysning. Det var fundamentale opgaver, hvis løsning var forudsætning for al videre kulturel udvikling i almuebefolkningen.

Grundlæggende læse, skrive og regnefærdigheder i sig selv er jo imidlertid ikke mål i sig selv, men kun midler til at medvirke i en egentlig folkeoplysning om den verden, der omgiver individet. Folkeskolen har derfor i tidens løb fået pålagt, eller har påtaget sig - en lang række oplysningsfunktioner. Samtidig har samfundets strukturelle ændring betydet, at skolen har måttet påtage sig sociale og opdragelsesmæssige opgaver, som før hørte naturligt til i hjemmets samfund.

Skolens fagområder er præget af dette århundredes politiske, erhvervs mæssige, tekniske og sociale udvikling, samtidig med, at de gamle latinskolers efterfølgere, de højere almenskoler, med overklassens syn på almindelse, har sat sit præg på skolens fag mæssige indhold.

Resultatet er i dag en skole, der foruden de oprindelige grundfag, bugner af et mere eller mindre tilfældigt sortiment af "undervisningsvarer", der skal "sælges" til eleverne, der så skal kappes om at få den bedste "bon" ved kassen, når man når udgangen.

Selv om den nye skolelov, der træder i kraft august 1976, bryder afgørende med folkeskolens realeksamensprincip, der blev indført 1903 og har fungeret stort set uændret siden, er skolen stadig fremover et supermarked af undervisningstilbud, der først og 9

fremmest er meningsfulde for den intellektuelle del af eleverne.

I første halvdel af dette århundrede var det begrænset hvor megen orienteringsviden børn i landdistrikterne blev præsenteret for, mens der i byskolerne med hverdagsundervisning, kunne gøres mere ud af denne opgave. Og da der i landdistrikterne ikke var nogen tradition for videregående skolegang ud over de første syv år, er det naturligt, at det var i landbefolkningen, at efterskoler og højskoler hentede sit klientel. Disse skoler, der nok har haft lige så stor kulturel betydning som folkeskolen, har udfyldt et behov hos mange unge, der efter tilegnelsen af de grundlæggende skolekundskaber, i deres erhvervsmæssige tilværelse har opdaget, at yderligere dygtiggørelse er en forudsætning for personlighedsudvikling, indsigt og indflydelse vedrørende samfundsforhold. Det var motiverede mennesker, der i kraft af modenhed og erfaringer følte behov for enten udvidet oplysning eller en videregående uddannelse. Det var mennesker med en målrettet tilegnelse af viden og færdigheder. De muligheder har vore unge desværre ikke i dag.

Ganske vist er der nominelt langt flere muligheder for dygtiggørelse i dag. Der er også langt større krav til den.

Fra samfundet.

Fra det samfund, der er styret og udviklet af alle os, der har baggrund i enten akademisk latinskolekultur eller 7-klasset landbomiljø. Og her er det naturligvis den første gruppe, selv om den er langt den mindste, der med sine uddannelsesmæssige traditioner i miljøet, har været den intellektuelle, magtfulde udviklingsfaktor. Resultatet er et teknologisk og akademiseret samfund, der i alle dets funktioner kræver specialuddannelse af et omfang, der fordrer betydelige ressourcer hos individet.

Denne udvikling præger også skolen. Det er således i dag utænkeligt at lade børn forlade skolen i 14-års alderen. For hvor skal de gå hen. Ingen erhvervsmæssige funktioner kan varetages af børn i den alder, og heller ingen samfundsmæssige.

Som følge deraf er skolen en mulighed, med andre skoleformer som eneste alternativ.

Efter 158 år med 7 års undervisningspligt indførtes i 1972 9 års obligatorisk undervisning, motiveret med nødvendigheden af øget uddannelse for alle for at begå sig i samfundet. Man havde efter min mening ikke behøvet at indføre mere tvang i den anledning, for de unge mennesker har simpelthen ikke andre be-

skæftigelsesmuligheder.

De må uanset styrke- og svaghedsområder følge det samfundsskabte skolemønster.

Et skolemønster, der skulle være udtryk for folkekulturen og dens videreudvikling. En samfundsfunktion, der skulle være det enkelte menneskes mulighed for at realisere sig selv i det sociale fællesskab med sine medmennesker. Den voksne generations tilbud til mængden af åbne og tillidsfulde børn, der i næste generation skal vurdere vore anstrengelsers værdi på deres eksistensforhold.

Vi har skabt en skole og et uddannelsessystem, der bærer præg af almuekulturens underordnede stilling i forhold til den oplyste del af befolkningen med dens større indflydelse og magt. I forsøget på at udjævne denne skævhed mellem samfundsgrupperne, ved at give alle lige muligheder for videreuddannelse og en obligatorisk 9-årsskole, har man efter min mening samtidig autoriseret tilstedeværelsen i skolen som en automatisk sikring af individets menneskeværdige tilværelse. Tilbud om eksamener, prøver og afgangsbøger som motivering for elevernes aktive deltagelse i skolemønstret, har naturligvis givet mange illusionen om, at de virkelig var rigtigt med denne sikring. En del går da heldigvis gennem skolesystemet med en naturlig motivation for dygtiggørelse, men efter min mening udsætter man alt for mange for nederlag igennem skoleårene i arbejdet med undervisningsfag af tvivlsom meningsfuld værdi i sammenhæng med elevernes evner og anlæg. Givet er det også, at der spildes utrolig megen tid på undervisning af umotiverede elever i de ældste årgange, der i stedet for deltagelse i noget for dem irrellevant skolearbejde har et langt større behov for at bruge tid og kræfter på arbejdsfunktioner, der svarer til deres evner og interesser. De fleste af sådanne elever ville vende tilbage til uddannelsessystemet efter at have følt på deres krop det behov for dygtiggørelse, som de i det kontinuerlige skoleforløb mangler.

Ganske vist åbnes der i den nye skolelov muligheder for dispensation m.h.t. undervisningspligten efter 7 år, og der anvises en række muligheder for praktiktjeneste i erhvervslivet i perioder eller sideløbende med skolen, men det er stadig en kendsgerning, at unge i Danmark i 1975 er henvist til beskæftigelse i skolen uanset evner, anlæg, lyst og interesser.

Det må så i denne situation være skolens opgave at give de be-

skæftigelsesmuligheder, der i størst mulig udstrækning imødekommer elevernes behov for meningsfuld aktivitet. Men selv om det som nævnt i indledningen er en skole med et væld af tilbud, er kernen alligevel, en gruppe bogligt betonedede fag, der på forskellige niveauer eller kurser med forskelligt omfang skal afsluttes med prøver som adgangsbevis til deltagelse i livet uden for skolen.

Der vil stadig, uanset hvor meningsfuld og elevvedkommende man gør undervisningen, være elever med disse prøver som eneste motivation for skolearbejde. Og der vil stadig være mange elever, for hvem kun undervisningspligten og beskæftigelsesnødvendigheden er motivering.

Spørgsmålet er, om det ikke i bedste fald er værdiløst at bruge disse elevers tid på de sidste års skolegang.

Desværre kan jeg ikke anviser noget alternativ.

Skolen er et produkt af samfundet.

Samfundets udvikling er bl.a. et produkt af den folkeoplysning, der blev startet med indførelsen af den danske folkeskole i 1814. Den folkeskole, der dengang fik til opgave at sikre alles muligheder for at læse, skrive og regne.

Den skole, der i dag har de samme opgaver, men som derudover har fået ansvaret for at anviser muligheder for at anvende disse færdigheder i den mest meningsfulde sammenhæng for den enkelte. Som et led i folkekulturens stadige udvikling og ikke bare som beskæftigelsesterapi.

Altsammen i et pluralistisk samfund, hvor holdninger, og samfunds- og menneskeopfattelser brydes. Hvor demokrati og frihed er samfundsidealer. Men hvor udviklingen har kompliseret og specialiseret vor funktion i sammenhængen. Hvor teknologi og elektronik har overtaget mange af menneskets funktioner. Hvor stress og nervesygdomme er almindelige symptomer. Hvor selvmord og færdselsulykker kræver stort set lige mange dødsfald.

I det samfund har skolen sin opgave.

Den skal skabe muligheder for det enkelte barn til at udnytte sine muligheder i en menneskeværdig tilværelse.

Den må ikke kvæle barnets naturlige motivation for at realisere sig selv. Det er en meget stor opgave.

H. C. Jensen

MORTENSEN svarer:

Skoler har noget tilfælles med sygehuse og kaserner: Alle tre steder deler man de indlagte op i kadrer. Det ville være alt for uoverskueligt for lærere, sygeplejersker og sergenter, hvis mennesker bevarede deres individualitet.

Ikke sandt:

"Hvor er Jensen? Han skal have den ene lunge operet væk nu!"

Eller:

"Løjtnant Hansen - se lige, om der er nogle soldater hjemme - der er minsandten udbrudt krig med russerne."

Eller:

"Lise, kan du ikke lige holde op med at bage pandekager, mens jeg forklarer dig dativpræpositionerne - hvad siger du? - du vil hellere høre om Karthago - så tager vi allesammen engelsk - så bager vi allesammen pandekager - for her er nemlig travsel på arbejdspladsen.

Disse firkantede skoler kom nemlig for at blive.

Det er stadig lige forbavsende.

Fløjlsbløde koncentrationslejre med hyggemusik ("Det går egentlig helt godt med dine kvadratrødder, Egon") for overflødige børn, der har det med at pille og stå i vejen og være vågen, når voksne mennesker har noget fornuftigt at foretage sig.

Det eneste undskyldende er vel, at vi i øjeblikket ikke har andre muligheder end at bygge noget op i de firkantede rum.

Skoler var nu vist egentlig noget helt andet. Var det ikke i tidernes morgen noget, der ikke havde spor med bygninger at gøre? Var det ikke unge, der samledes om den vise og tiggede hans visdom fra ham? Var det ikke noget med gedulgte undersøgelser og henrykkelse, når eksperimentet lykkedes? Var det ikke noget med at lede og af og til finde? Var det ikke noget med at se en stjerneklar aften, undres og tænke? Var det ikke noget med den unge Alexander, der sendte sære planter og dyr hjem til klassificering i Athen? - Var en skole ikke sommetider en vandrende skolar uden kateder, ringeklokker og skemaer?

Kunne man føre nogetsohelst af denne intense nysgerrighedens drivkraft ind i skolepalæerne?

Det kunne man måske, hvis ikke de voksne var besjælet af denne umulige ide, at alt er gjort. Ingen kan som en fyrreårig lærer begejstret berette om slavers lidelser, inkquisitionens vederstyggeligheder, opdragelsernes vanskelige situationer, de fattiges opstigen, demokratiets fremkomst, alle tiders sociallovgivning - og - hm - et par beklagelige krige. Hans begejstring over menneskehedens strålende udvikling fører ham lige frem til den 4. november 1975, hvor den meget taktsomme elev nødvendigvis må udbryde:

"Undskyld hr - vil det sige, at der ikke er mere at udrette?"

Lamslået skuer vor mand ud over forsamlingen og mumler noget om "den tredje verden" og "Kampen mod kræften".

Vi lader dem ikke forstå, at det hele skal gøres igen og igen. Lærer bliver nemlig træt af at gøre det hele igen og igen. De skulle hellere få deres elev til at gøre det hele for første gang i hans liv.

Egon på fjerde række har aldeles ikke opdaget magnetismen. Men hvem har sagt, at kun en mand kan opdage magnetismen. Lad Egon opdage den også, så han tror, det er hans egen opfindelse. Så lærer han at opdage noget. En dag opdager Egon så den der kræftfidus.

Egon ved ikke, at Jorden er rund. Han har hørt det og tror på det, men vi snakker jo ikke om religion. Han må selv løbe rundt om den eller hvad han nu vil gøre for at erkende det på den rigtige måde.

Egon synes, de tyske verber er uhyrer. Han har så ganske afgjort ret, men han får ikke lov til at have ret.

Egon interesserer sig meget for dyr og den altid hjælpsomme lærer stikker ham en stak cellulose på 500 sider med farvefotos. Men Egon vil fange haletudser i skoven.

Vi er nu nået så vidt, at "den opmærksomme læser" stiller det klassiske spørgsmål:

"Du ønsker vel også, at alle bilister ved den dansk-tyske grænse skifter til hestevogn, inden de kører ind i Danmark?"

Det kunne være hyggeligt, men er naturligvis urealistisk.

Det kunne også være u-hyggeligt, idet det ville indebære en indstilling, der fornægtede den moderne videnskabs bidrag til for eksempel sygdomsbekæmpelse - bare for at tage noget.

Dette tilbageskridt kan vi ikke gøre.

Men kunne vi ikke gribe tilbage og hente nogle af de gode, men glemte tanker frem og bruge dem i nutidig udgave. Er vi ikke fantastisk imponerede over os selv og vore månerjser? (Har du, kære læser, været på månen?)

Er det da ikke skolens opgave, at fremstille for barnet en verden, der står ny og frisk og venter på netop ham? Bør vi ikke undskyldende forklare, at vi lavede de og de fejl og at vi sørme ikke rigtig kan finde ud af det - hvad vi faktisk ikke kan. Med 80 millioner døde i to krige kan vi ikke sige, at vi klarede den. Det er for mange døde. Alt for mange.

Vi er simpelthen ikke ydmyge nok over for opgaven. Vi hænger os fast i ungernes "elendige ordforråd", at de ikke ved, hvad Kinas hovedstad hedder, at de lægger fødderne op på bordet. Vi synes, deres form og omgangstone er under al kritik.

Vi glemmer, at vi ikke har stillet dem værdige opgaver i udsigt.

Når nu verden er så godt undersøgt og velindrettet, som vi siger, hvorfor så ikke give sig til at nyde denne mageløse verden. Man skal da blive sløv af at høre om denne umenneskelige herlighed.

Skolens opgave i dag er da, at ændre signaler, at udsende andre bulletiner om verdens gang, at fremstille verden som en stor, stor mulighed og skabe lyst til at gå i krig med alle dens uløste problemer.

Skolen er selve livet i nogle meget vigtige år. Liv byder på op- og nedture. Det må skolen også gøre. Liv byder på arbejde. Det må skolen også gøre. Liv rummer store forsonende øjeblikke af dyb humor - dem er det lykkedes skolen i eminent grad at udrydde.

Ambitioner er noget meget svært at finde hos unge af i dag.

For en snes år siden skulle hver anden elev være jetpilot.

Idag er der ingen, der skal være jetpilot. Det skulle ikke undre mig, at den unge af i dag regner med, at verden har jetpiloter nok. De er uddannet og afgår ikke ved døden. For en 15-årig eksisterer der som bekendt ingen død. Det er i det stykke han er alle os andre overlegen - men det tør vi ikke fortælle ham.

Nu kan ambitioner være uhyggelige, men de kan lige så godt være befordrende og hæve tilværelsen fra blot og bar eksistens til liv. Uden at være helt sikker på det, vil jeg tro, at den, der ingen planer har for i morgen, går i stå i blot og bar

navlepilleri og dorsk soveliv.

Hvad skal skolen da gøre ved hele det apparat, der i dag kører på indlæring af facts som europæiske hovedstæder, tyske verber, kemiske formler, grundlovens paragraffer m.v.?

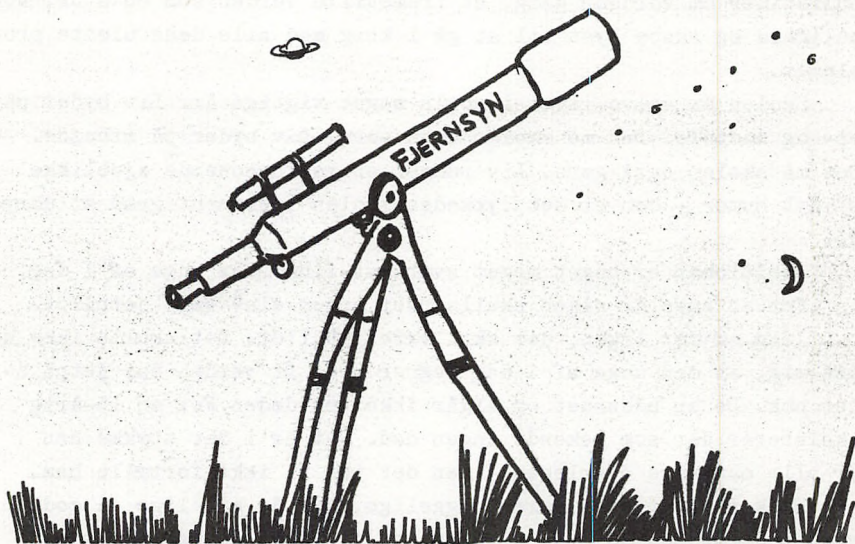
Ja, egentlig burde de mures inde som hemmeligheder, som det ville koste en vågen knægt en del snilde at få fat i.

Det gør vi bare ikke. I stedet må vi lære at betragte dette stof som noget underordnet, et øvelsesterræn, hvor man kan prøve sine kræfter og udvide antallet af metoder. Vi kan måske endda svinge os op til at anerkende dette stof som noget, der efter mange sorteringer, har vist sig at være temmelig praktisk.

Men det kan aldrig blive det væsentlige.

Vi må lære eleverne, at de afgjort selv skal finde frem til, hvad der lige netop for dem er det væsentlige.

N.J. Hauge Mortensen

MIKAEL KRISTIANSEN, 9.R, svarer:

Jeg er kommet hjem fra skole, og smider mig i en lænestol med avisen.

Far: Nå, hvordan gik det i skolen i dag?

Jeg: Det gik såmænd meget godt.

Far: Hvad har I egentlig haft i dag?

Jeg: Vi har haft: Fysik, gymnastik, geografi, tysk, matematik og dansk.

Far: Det var ellers ikke så lidt. Hvad kan du bedst lide?

Jeg: Det er svært at sige. Fysik og dansk tror jeg. Ja også matematik.

Far: Har du tænkt over, hvorfor du bedst kan lide de fag?

Jeg: Tja. Fysik, synes jeg, er spændende. Og så har vi en dygtig lærer. I dansk er vi ved at lave vores egen skriftlig dansk-bog. Det er en hel god idé, vores lærer der har fået. Matematik kan jeg nok bedst lide, fordi det er morsomt.

Far: Er du egentlig ikke lidt forvirret, når du har haft seks fag i løbet af én dag?

Jeg: Joh! Jeg skal i alt fald tænke mig om for at kunne fortælle, hvad vi lærte i fysik. Ja, også i geografi.

Far: Du siger geografi. Hedder det ellers ikke orientering?

Jeg: Jo, men vores lærer deler det nu op i geografi, biologi og historie. Det er der vist egentlig mange orienteringslærere, der gør. Nok fordi de er vandt til den anden form. Jeg synes nu, det er forkert. Så kunne vi jo lige så godt have én lærer til hvert fag. Det var jo nok heller ikke tanken, at det skulle deles op, dengang man slog det sammen.

Far: Hvordan synes du da, det skulle gøres?

Jeg: Jeg synes, man skulle tage landene hver for sig. I et eksempel Brasilien. Så lærer man alt om Brasiliens historie, noget om hvilke planter og dyr der lever i Brasilien. Så lærer man om hvordan folket har det, noget om Brasiliens byer, floder, m.m. Og så noget om landets politik. Simpelt hen alt, hvad læres kan om Brasilien.

Far: Hvorfor mener du, at du skal have så mange fag i skolen? /7

Jeg: Strengt taget er det vel heller ikke nødvendigt med andet end dansk, regning og måske orientering. Dansk er jo nødvendigt for at skrive, læse og udtrykke sig. Regning er jo også en nødvendig ting, og uden orientering er det svært at følge med i, hvad der sker rundt i verden, og vi kan jo ikke til-lade os andet.

Far: Hvad tror du det danske samfund (folketinget) har tænkt, da det vedtog den skolelov, hvorunder du undervises?

Jeg: De har nok ment noget med, at skolen ikke var tidssvarende nok, at den trængte til fornyelse. Det er vel også derfor, de har lavet en ny igen. Nu kender jeg jo ikke den før ret godt, og kender altså heller ikke forbedringerne. Men ændringerne mellem den nuværende og den nye kender jeg, og det skuffer mig faktisk, at de, i stedet for at bortskaffe prøverne, kalder dem noget andet. Det udvidede antal dage (30) til lejrskole, og især erhvervspraktik er en god ting.

Far: Kunne det tænkes at samfundet ved at ændre på skolens fag-række kan ændre skolens elever i en eller anden retning?

Jeg: Det er nok ikke muligt at finde en sammensætning af fag, som alle elever vil synes om. Jeg kunne godt tænke mig, at mange af de obligatoriske fag blev gjort valgfrie, f.eks. sprog, matematik, gymnastik (ikke fordi jeg ikke synes om disse fag, det gør jeg, men jeg ved, at mange plages ved dem, og det er synd).

Far: Hvad mener du om den påstand, at lærere af en ganske bestemt politisk indstilling kan danne jeres politiske indstilling i samme retning?

Jeg: Det, mener jeg rent ud sagt, er noget mundgas. Man skal vist lede længe efter en skole, hvor der ikke findes lærere af flere forskellige politiske retninger. Jeg har i alt fald ikke fået min politiske overbevisning gennem mine lærere. Indoktrineringsdebatten kom for øvrigt også lige op til valget!!!

Far: Hvis jeg nu siger, at det ikke betyder så meget, hvad der foregår i skolen, for det meste af din tid er du hjemme hos os, således at den påvirkning du får, får du herhjemme, hvad siger du så?

Jeg: Det er nok meget rigtigt. Men ikke alt. Den kilde, hvorfra 19 jeg har fået størst påvirkning, er, tror jeg da, min store

trang til læsning. Jeg vil heller ikke lægge skjul på, at T.V. også har gjort en del.

Far: Den skole du går i, har en "grundlov". I den står der, at Glamsbjerg Fri- og Efterskole er en grundtvigsk skole. Hvilken betydning synes du den formulering har for dit arbejde i skolen?

Jeg: Det har jeg meget svært ved at svare på, da jeg aldrig har gået på en "almindelig" skole. Men jeg føler, at både lærerne og eleverne har en større frihed. Det hænger dog nok sammen med, at det er en privat skole, og derfor en smule mere uafhængig af den gældende skolelov. Om lærerne (og eleverne) så udnytter denne frihed, mener jeg ikke, jeg kan tage stilling til.

Far: Mener du, at alle skoler i landet burde have en sådan bemærkning i sin formålsparagraf eller grundlov?

Jeg: Nej det, synes jeg, ikke er nødvendigt, jfr. foregående svar. En sådan regel tror jeg godt kan tilbageholde udviklingen. Vist var Grundtvig meget forud for sin tid, men efterhånden er hans principper temmelig nutidige. For 75 år siden havde det sikkert været en udmærket idé. Da trængte folkeskolen jo virkelig til fornyelse.

Far: I den nye skolelov står i § 2 bl.a.: "Folkeskolen forbereder eleverne til medleven og medbestemmelse i et demokratisk samfund og til medansvar for løsningen af fælles opgaver." Hvilke konsekvenser bør den sætning efter din mening få for skolen, og hvordan kan det gøres?

Jeg: At skolen skal være det omtalte "demokratiske samfund". Det er den, til en vis grad, også nu, men jeg synes nok, det kunne forbedres.

Far: Hvor meget kunne du tænke dig at være med til at bestemme noget om på skolen?

Jeg: Alle de væsentlige ting. De ting jeg går og laver. F.eks. synes jeg, at det er for dårligt, at vi ikke selv får lov at vælge de lærebøger, vi bruger. Jeg har da ikke set ret mange andre regnebøger end den, jeg bruger i skolen. Det samme gælder engelsk, tysk, fysik, biologi, historie og geografi. Det er måske min egen skyld; men jeg mener ikke at have haft mulighed for at se nogle af omtalte bøger.

Af andre ting kan nævnes, at jeg da ikke er blevet spurgt om,

hvordan jeg synes den nye skole skulle se ud. Og navnlig hvordan den ikke skulle se ud. Det er bare for sent nu. Et meget aktuelt problem kan nævnes: De utrolig dårlige pladsforhold. Jeg undres over, at det kan være lovligt. 24 halv-voksne mennesker i et 35 m^2 stort (lille) rum!! Jeg tror ikke, jeg var gået med til det, hvis jeg var blevet spurgt. Det anede de, der bestemte jo nok også! Jeg tror nu også nok, jeg kunne have fundet et alternativ til den nuværende klasseopdeling. Storrumsundervisning er på mange områder ideel. Det har nu nok den ulempe, at man ikke beskæftiger sig nok med den enkelte elev. Dette kunne så afhjælpes ved at man, hvor individuel var det bedste, delte holdet op i små klasser med 7-8 elever i hver.

Det værste ved sådanne projekter er økonomien. Den burde ikke spille nogen rolle, men den gør det!

Vi skulle også have lov at bestemme, hvad vi skulle lave inden for det enkelte fag. Der kommer ordet pensum ind i billedet. Af den grund synes jeg vores skole skulle gå for med et godt eksempel, og afskaffe prøverne, nu da den er privat.

Far: Mener du, at der er ting i skolen, som hæmmer den i at løse de opgaver den har, og hvilke?

Jeg: Ja. Først og fremmest de konserv..... jeg mener de ikke-fremskridts-venlige lærere. Disse kan faktisk møfle de lærere med de nye (og gode) idéer ned (det er ikke for at genere disse - de er jo i deres gode tro!). En anden ting er klassedelingen - som før omtalt. I øvrigt burde hvert fag have en hel dag af gangen. På visse tidspunkter kunne man holde pause - eller man kunne lade være. Jeg synes i det hele taget, man tager for groft på timelængde, frikvarterslængde, o. lign. Det kunne godt være lidt mere gelinde.

Far: Nordmanden Niels Christie siger, at skolen er et opbevaringssted, hvor børn kan være, til de bliver så store, at de kan gøre nytte i samfundet. Han siger videre at meget af det, der foregår i skolen er børnefjendsk, f.eks. regning og matematik - under alle omstændigheder, at det er tidsfordriv for de få, og fuldkomment uanvendeligt i samfundet. Hvad siger du så til det?

Jeg: Den var for grov. Men til dels har manden ret. Vel at mærke
20 i skolen som den er nu. Jeg mener nu ikke, at jeg går i skole

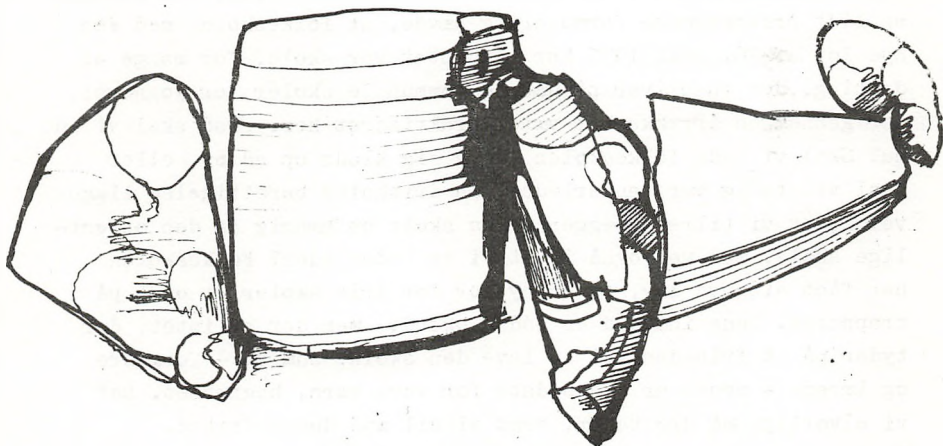
til ingen verdens nytte. Jeg synes også nok, man kunne lave skolen om, så han ikke længere har ret. Men som Berg sagde til mig for nogen tid siden: "Det eneste nødvendige er faktisk dansk og regning. Alt det andet skal erhvervslivet nok få lært os." Der vil jeg nu indskyde, at hvis det var den praksis man skulle gå efter, ville man nok komme til at vælge sin fremtid i en al for tidlig alder.

Og må jeg så godt få lov at læse den avis?

Far: Ja-Ja, nu skal jeg nok give dig fred!

Mikael Kristiansen

9/real

SØREN HENRIKSEN svarer:

Hvad er skolens opgave i dag?

Det var det spørgsmål, som vi satte os for at besvare. Skolen er jo mange ting. For os her er skolen identisk med friskolen, real-skolen og efterskolen. Men for de fleste mennesker i dette land er skolen lig med folkeskolen. Folkeskolens opgave er formuleret i den nye skolelovs § 2: "Folkeskolens opgave er i samarbejde med forældrene at give eleverne mulighed for at tilegne sig kundskaber, færdigheder, arbejdsmetoder og udtryksformer, som medvirker til den enkelte elevs alsidige udvikling." Det er jo en forholdsvis kort formulering, men ikke en entydig formulering, der vil være mange forståelsesnuancer og mange tolkningsmuligheder af de enkelte ord og begreber. Men hvad er opgaven i dag for Glamsbjerg Fri- og Efterskole? Det er straks mere problematisk. Man kan med en lidt provokerende formulering hævde, at folkeskolen med den nye lov af 26. juni 1975 har indhentet vor skole, for mange af de ting, der nu bliver påbudt de kommunale skoler, er jo noget, der gennem en årrække har været praktiseret her. Hvad skal vi så nu? Skal vi lade folkeskolen lægge sig klods op ad os, eller skal vi stadig være anderledes? En friskoles berettigelse ligger vel i, at vi tilrettelægger vores skole uafhængig af den offentlige skole, men vel også i, at vi er anderledes? Folkeskolen har fået sin nye lov, og en ny lov for frie skoler er også på trapperne. Dens indhold er endnu ukendt, men der er intet, der tyder på at friheden til at lave den skole, som vi - forældre og lærere - mener er den bedste for vore børn, begrænses. Det vi alvorligt må drøfte er, hvad vi vil med denne frihed. Vores skole er i øjeblikket 3 - delt i en friskole, en real-skole og en efterskole. I fremtiden må vi indstille os på, at denne 3- deling forsvinder, og det vil sikkert gå hurtigt. Vi må indstille os på en enhedsskole, et ubrudt 11-årigt forløb for alle elever, dog stadigvæk sådant, at vi efter 7. skoleår vil have en stor del af vore elever som kostelever, der kommer til os udefra, men som ellers vil blive fuldt integrerede i det afsluttende skoleforløb. Det er klart, at det vil rejse

en del problemer ikke mindst af organisatorisk art, men det er også klart, at der heri ligger nogle spændende udfordringer til os alle, og også nogle muligheder for ikke at sige krav til os om at arbejde utraditionelt med tingene.

Den opgave, vi har at løse og får at løse, vil være mangesidet, men der er dog to aspekter, der trænger sig på. For det første at gøre skolen til et godt værksted for børn og unge, og dernæst at give disse børn og unge et godt udgangspunkt for et senere ansvarligt og forpligtende samfundsliv. Skal skolen være et godt sted for børn og unge at være, må den kunne tilfredsstille børns/menneskers behov for engageret medleven. Der må være tryghed og kontakt os alle imellem. Der skal være mulighed for udfordringer, både intellektuelle, praktiske og sociale. Vi mennesker er jo alle af sammensat natur, og har et rimeligt krav på at udnytte alle vore muligheder for udvikling. Der skal være mulighed for det stille, rolige arbejde med tingene, tid til dagligdagens sysler, og der skal være tid og mulighed for oplevelser i stort og småt og mulighed for at betrede nye stier, at eksperimentere. Det gode værested skal samtidig være det gode værksted. Skolen skal være en arbejdsplads, hvor vi - børn og voksne - i fællesskab udforsker verden og afprøver vore muligheder. Og der er stor forskel på den 6-åriges og den voksnes verden, men vi har en masse fælles berøringspunkter, og det bør være udgangspunktet, og vi bør daglig have os Broby Johansens formulering for øje: Kernepunktet i enhver skole er et barns opvækst i en voksens varetægt. Det, at børnene i en periode er i vor varetægt, lægger et stort ansvar på os voksne, og det er et ansvar, vi ikke må forflygtige. Vi har en forpligtigelse til som voksne at vise ansvar og forpligtethed over for opgaven.: dels at tage børnene som de er her og nu, og dels at give dem de bedste muligheder for et ansvarligt samfundsliv. Og her kommer vi igen til noget problematisk: Hvordan er vort samfund egentlig? Spørgsmålet er svært at besvare, men lad mig forsøge. For det første er samfundet meget kompliceret, og vanskeligt at skabe sig overblik over som det er nu, ydermere er det et dynamisk samfund, altså et samfund i evig forandring, og en forandring, der tager mere og mere fart. Om denne forandring er en udvikling frem mod noget bedre, er svært at sige i dag. Der har ikke været revolutioner i det danske folk, men der har været store omvæltninger, selv om de ikke har været bratte, ikke fra 23

dag til dag, så er der dog ikke mange lighedspunkter mellem Danmark ved år 1900 og så i dag. Den industrielle revolution fik et roligt forløb over adskillige årtier, men vi fik den. Og nu står vi midt i en ny revolution: Den elektroniske.

Den er sværere at få øje på, men de fleste af os har den allerede inden for hjemmets vægge. Vi tænker ikke over det, tager det bare som noget selvfølgeligt. Men vores samfund, og vore muligheder ændres hurtigere og hurtigere. Spørgsmålet er om teknologiske, den elektroniske revolution er en udvikling, et fremskridt for os mennesker. Den burde i hvert fald give os nogle muligheder, men om vi - som mennesker - er i stand til at beherske disse muligheder at udnytte dem i vor egen interesse er ikke umiddelbart selvfølgelig. Bliver vi herrer over eller slaver af elektronikken?

Populært sagt: Er det edb-maskinerne og de tilknyttede teknikere, der bestemmer over vort samfund? Endnu mere populært: Er det fjernsynet, der afstikker retningslinjerne for forløbet af vore week-ends? Eller er det familien, der suverænt afgør forløbet? Er der stadig i det store flertal af hjem valgmuligheder for lørdag aften?

Med disse bemærkninger er det ikke min tanke at ville foreslå et nej til teknologisk/elektronisk udvikling, men blot at påpege, at det afhænger af vores vilje til aktiv vurdering af vore muligheder. Teknisk udvikling må ikke blive et mål i sig selv, men bør være reduceret til et middel for menneskelig udfoldelse og værdighed. Vores skole - som alle andre skoler i dette land - er en del af et kompliceret, dynamisk samfund. Derfor bør vi også være indstillet på, at skolen vil ændre sig i takt med ændringerne i samfundet. Og skolen er altid bagefter, og vil vel altid være det, med mindre vi - forældre, lærere, børn - aktivt går ind i en analyse af samfundsudviklingen og hele tiden har her-og-nu-samfundet til undersøgelse og drøftelse. Enhver families, enhver skoles opgave over for børnene må være at gøre dem skikkede til at leve engageret og ansvarligt over for sig selv og andre mennesker. De skal som voksne være indstillede på dels gennem dagligt arbejde at yde deres bidrag til at samfundet kan videreføres produktionsmæssigt, økonomisk og demokratisk. Vi kan og bør give dem et fundament for et arbejdsliv, men det kan aldrig blive børneskolens opgave at færdiggøre børn og unge til de mange hundrede arbejdsfunktioner, der findes i dette land, men vi skal igennem vore færdig- 24

hedsfag skabe et fundament, som det senere kan bygges videre på. Vi ved ikke, hvilke jobs og arbejdsopgaver vore børn en gang vil komme til at bestride, men vi ved, at de alle vil blive borgere i samfundet, og den opgave at gøre dem til aktive, engagerede og ansvarlige borgere i morgendagens samfund, synes mig at være en yderst rimelig for ikke at sige nødvendig opgave for forældre og skole at tage sig af. Det at leve i et demokrati, det at optræde demokratisk er ikke noget medfødt, men noget tillært. Vi skal ikke bilde os selv ind, at vi uden videre kan indføre medbestemmelse for alle vore elever fra børnehaveklassen og op til 10. klasse, men vi kan gennem skoleforløbet langsomt fremadskridende give børnene mere og mere indflydelse og ansvar for den fælles dagligdag, men altid sådan, at vi voksne i kraft af et længere liv og større erfaring og overblik stadig skal være sikkerhedsnettet under børnenes udfoldelser.

Søren Henriksen

GENERALFORSAMLING

Den 7. august afholdtes generalforsamling på den nye skole på Krengerupvej.

Formanden, Peder Flemløse, aflagde beretning. Han gik tilbage til 1973, hvor man flyttede efterskolen til de nyopførte bygninger på Krengerupvej, medens den øvrige del af skolen forblev på Skolevej. Siden har der været arbejdet med at få hele skolen samlet på Krengerupvej, og dette var nu sket, idet man nemlig i vinteren 1974/75 har bygget 2 undervisningshuse, hvor børnehaveklassen, friskolen og overbygningen holder til. Ligeledes er der bygget et hus mere til bolig for eleverne i kostafdelingen og en forstanderbolig.

Formanden sagde herefter, at det var med beklagelse, at han måtte meddele, at skolens forstander Hølger Berg Olsen ønskede at trække sig tilbage. Han takkede forstanderen for et ualmindeligt dygtigt arbejde såvel af pædagogisk som af administrativ art.

Samtidig bød han velkommen til skolens nye forstander Søren Henriksen og ønskede held og lykke med tiden fremover på skolen.

Fra formandens side lød også en varm tak til fru Lis Brandt, der har virket som afdelingsleder på den gamle skole.

Derefter kom forstander Berg Olsen på talerstolen. Han berettede om året, der var gået og takkede derefter forældrekrædsen, kolleger og alle, han havde haft forbindelse med gennem sit virke på skolen. En særlig tak rettede han til formanden for den tillid, han havde følt, der havde været mellem dem.

Da man skulle gå over til valg af bestyrelse var der også her udskiftning af mere end normal karakter, idet Peder Flemløse (formand i 6 år), Emil Høbye og Ejnar Rasmussen ønskede at gå af. Valgt blev fru Marie Dahlgaard (genvalg), Jørgen Stokbæk Hansen, Verner Juhl og Hans Juul Larsen.

Bestyrelsen består herefter af: Marie Dahlgaard (næstformand), Aksel Banke (sekretær), Verner Juhl, C. E. Juul Kristensen, Hans Juul Larsen, Jørgen Stokbæk og Mogens Clemmensen (formand).

Til slut holdt forstander Søren Henriksen en tale, hvor han kom med nogle tanker og ønsker for skolen fremover.

Efter generalforsamlingen har der været holdt flere bestyrelsesmøder, og man har her truffet beslutning om at sælge alle skolens ejendomme på Skolevej. Det drejer sig om selve den gamle skole, forstanderboligen samt 2 lærerboliger.

Begrundelsen for at sælge det hele på Skolevej ligger i, at vi mener, at disse bygninger nu ligger for langt fra den nye skole til, at de kan tjene deres oprindelige formål som forstanderbolig og lærerboliger, ligesom vi mener, at vi hellere må koncentrere os om at få gjort skolen på Krengerupvej så god som mulig ved hjælp af de midler, der kommer ind fra salget af ovennævnte bygninger.

De 3 huse er solgt på nuværende tidspunkt. Et sådant salg er betinget af flere ting, bl.a. skal skolens generalforsamling godkende salget, hvilket er sket ved en ekstraordinær generalforsamling den 30. oktober. Salget er ligeledes betinget af undervisningsministeriets godkendelse. Vi håber at høre fra ministeriet snarest.

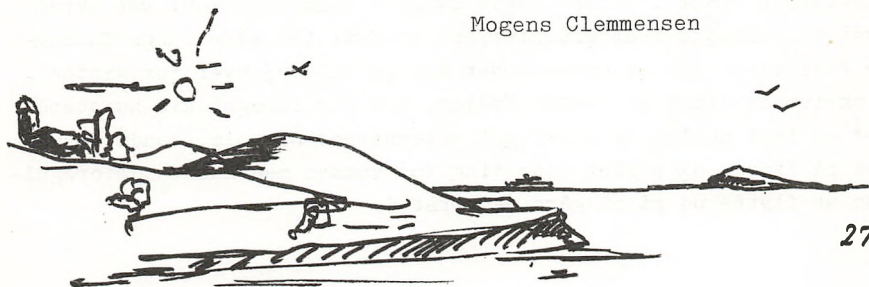
De fleste, der modtager årsskriftet, har jo gået på den gamle skole, og derfor vil det måske interessere, hvad der kan blive der. Vi ved det ikke, men mener, den egner sig til mange formål. Vi har for øjeblikket nogle henvendelser, men har ikke kastet os ud i forhandlinger endnu. Vi agter at gøre det snarest.

Når man hører, at den skole, hvor man oplevede fællesskabet med lærere og kammerater, skal sælges, kan det godt være, det gør lidt svært i én, men vær forvissat om, at det ikke var uden vemod, der fra forældres, elevers og læreres side blev taget afsked med den gamle skole.

Vi synes imidlertid, vi har fået en dejlig og funktionsdygtig skole på Krengerupvej. Vi håber, rigtig mange af de gamle elever vil finde vej til Glamsbjerg og besøge os på den nye skole, men glem ikke en gang imellem at slå et smut om ad Skolevej for der at hilse på en gammel ven.

Venlig hilsen

Mogens Clemmensen

NOTER

Af grunde, som det vil fremgå af det følgende, er det helt undtagelsesvis ikke forstanderen på skolen, men undertegnede, der har fået overdraget det spændende job at redegøre for de store og små ændringer i og for lærergruppen i det forløbne år.

For at starte i toppen, eller fra grunden om man vil, så har skolen, som de fleste nok vil vide, skiftet leder. Berg har gjort alvor af sin betingelse for at påtage sig forstanderhvervet for 6 år siden. Vi ville nok ikke rigtig se i øjnene, at det åremål på 5-6 år, som Berg satte som maximum, ville blive effektueret lige nu på et tidspunkt, hvorefter skolen er helt udflyttet i nye og gode omgivelser indtil videre lidt trange rammer. Men jeg forstår helt Bergs handlemåde og ønsker held og lykke til heltidsbonden dernede på Mosegård. Gunhild fortsætter heldigvis dels som timelærer på skolen og dels som forbindelsesled mellem skolen og Mosegården i Gummerup.

Bergs afløser, Søren Henriksen, og hans kone, Ditte, blev officielt budt velkommen på skolen på den ordinære generalforsamling den 7. august. Men inden denne dato havde det nye forstanderpar og deres tre børn gennem en længere periode på en stilfærdig og rolig måde sluset sig ind i skolen således, at skolens arbejde har bevaret sin kontinuitet, og jeg synes, at de gode og trygge arbejdsforhold på skolen, som vi har kendt dem i mange år, fortsætter uanfægtet af lederskiftet. Det er vi meget glade og taknemmelige for.

Familien Henriksen flyttede først ind i forstanderboligen på Skolevej, men i begyndelsen af oktober flyttede de ind i en ny forstanderbolig, som er opført på skolens område ved Krengerupvej. På den måde er skolens hurtige og effektive udrykningskorps af flyttefolk trådt i aktion nogle gange i sommerens løb. Det skred også til arbejde i efterårsferien, da familien Else Lange forlagde residensen til et nyerehus på Pilevej over for Winther. I skrivende stund går Jette Møller, der har forøget sin husstand med et fast medlem og overtaget efternavnet Sivholm, rundt i huset på Egevej og pakker sine ting for sammen med husstandsforøgelsen at flytte ud på en gård ved Ørsted.

Desværre måtte vi ved overgangen til det nye skoleår tage afsked med fem kolleger.

Inger og Per Thunberg er efter 6 år i det fynske vendt tilbage til Nordvestjylland, nærmere bestemt til efterskolen i Lomborg ved Lemvig.

Hans Skovgaard er flyttet til Handelsgymnasiet i Varde, Kirsten Biehl til Holstebro, hvor hun foreløbig er gået i venteposition for senere at påbegynde en uddannelse som sygeplejerske, og Jess Nielsen er efter sit praktikår vendt tilbage til Den frie Lærerskole i Ollerup for at færdiggøre sin læreruddannelse. Vi siger tak til de bortdragne for godt medarbejderskab i de forløbne år og ønsker jer alt godt i de nye omgivelser, I hver især har fået.

På grund af forstanderskiftet var vi temmelig sent ude med snøren for at få nye lærere. De gode fisk bliver nok fanget først, men vi kan konstatere, at vi trods det sene tidspunkt har været meget heldige. Hvad fik vi så ind med snøren?

Vi fik Else Bøgild til at udvide sit timetal på skolen, så hun nu har al pige-gymnastikken på nær et enkelt hold i børneskolen. Fra Ribe Seminarium fik vi Lis Jørgensen. Hun beskæftiger sig med matematik, regning og engelsk i Efterskolen samt formning i alle afdelinger. Herudover har Lis Jørgensen del i tilsynsarbejdet på kostafdelingen.

Fra Jelling Seminarium fik vi Anne Margrethe Willumsen som timelærer til skolen. Anne Margrethe underviser i dansk, engelsk og tysk i efterskolen, og foruden arbejdet hos os studerer hun spansk i Odense. Gennem Anne Margrethe fik vi forbindelse med lærerstuderende Hans Werge, som meget ønskede nogle drengegymnastiktimer, som vi manglede en lærer til. Herudover blev det til dansk og regning i efterskolen. Ind imellem timerne hos os studerer Hans på Odense Seminarium.

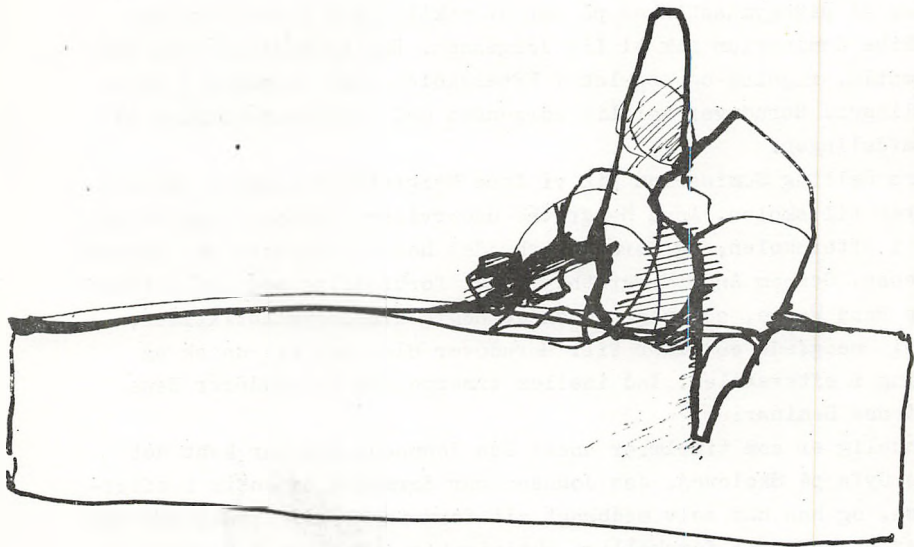
Endelig er som timelærer ansat Jan Johnsen, der har købt det gamle Gyfa på Skolevej. Jan Johnsen har formning og musik i efterskolen, og han har selv medbragt sit formningslokale, idet han har indrettet Gyfa til forskellige aktiviteter, hvor byens borgere og andre interesserede i stimulerende omgivelser kan få udløsning for skabertrang. Jan er endvidere timelærer på Glamsbjergskolen.

Vi siger velkommen til de nye kolleger i lærergruppen. Jeg har indtryk af, at I er faldet godt til på skolen, blandt eleverne og alle vi andre mere og (næsten ikke) mindre forstokkede "overlevende".

For at illustrere lærergruppens stadig tiltagende gennemsnitsalder kan jeg fortælle, at sølvbryllupperne har holdt deres festlige indtog iblandt os. Jacobsens lagde for med i smukt vejr den 27. juli i fin stil at runde deres ægteskabs første store mærkepæl. Endnu engang til lykke med det.

Og med disse ord sender Lis og jeg alle gamle elever ønsket om en glædelig jul og et godt nytår.

Arne Kristiansen

EN HILSEN TIL LÆSERNE

Der er tradition for, at forstanderfamilien på denne plads sender en hilsen til gamle elever og andre med interesse for skolen her.

Men måske var det rimeligt at fortælle lidt om, hvem vi er. Ditte og jeg har begge haft vor opvækst og skolegang i Skagen, og jeg fik en handelsuddannelse deroppe. Vi mødtes først for alvor i seminarietiden, giftede os og tog lærereksamen fra Skive Seminarium i 1966. Derefter rejste vi til Grønland. Vi arbejdede 3 år i Egedesminde, 4 år i Julianehåb og sluttede af i Godthåb. Sidste år, altså skoleåret 1974/75, var vi heltidskursister ved Lærerhøjskolen i Århus, og nu er vi så i Glamsbjerg.

Vi har 3 børn: Anne på 11 år, der er født i Skagen, Lars på 7 år, der er født i Egedesminde og Mette på 2 år, der er født i Julianehåb.

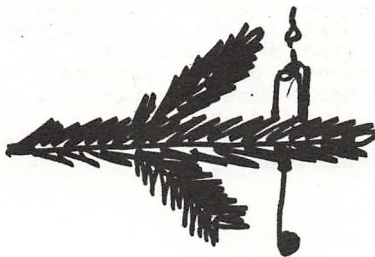
Som det kan ses, har vi flyttet en del rundt. Det har været gode år, men vi havde efterhånden fået et behov for at slå os ned og blive fastboende. Både børnene og vi synes, vi har været heldige med arbejdet og bostedet i Glamsbjerg. Alt tyder på, at vi vil falde godt til. Vi føler os allerede hjemme.

Efter således at have introduceret os selv, mener vi godt at kunne tillade os følgende, selv om de fleste af årsskriftets læsere endnu er ukendte for os:

I ønskes alle - både kendte og ukendte - en glædelig jul, og vi glæder os til at lære jer nærmere at kende. -

Med venlig hilsen

Mette, Lars, Anne, Ditte og Søren Henriksen

SKOLENS BESTYRELSE:

Mogens Clemmensen (formand)
Marie Dahlgaard (næstformand)
Aksel Banke (sekretær)
C. E. Juul Kristensen
Jørgen Stokbæk Hansen
Verner Juhl
Hans Juul Larsen

SKOLENS MEDARBEJDERE:

Ditte & Søren Henriksen, forstander	ansat	1975
Gunhild Berg Olsen, lærer	"	1962
Annlise Bille, børnehavepædagog	"	1962
Lis Brandt, lærer	"	1959
Else Frimodt Christensen, lærer	"	1972
Else Ebbesen, lærer	"	1964
Mary & Ewald Jacobsen, lærere	"	1957
Viggo Winther Jensen, lærer	"	1966
Jan Johnsen, lærer	"	1975
Lis Jørgensen, lærer	"	1975
Johan T. Kongstad, lærer	"	1956
Meta & Erling Kristensen, lærere	"	1958
Lis & Arne Kristiansen, lærere	"	1966
Else Lange, lærer	"	1972
Erna & N. J. Hauge Mortensen, lærere	"	1961
Else Bøgild Pedersen, faglærer	"	1974
Jette Møller Sivholm, lærer	"	1968
Poul Riis Svendsen, lærer	"	1973
Hans Werge, lærer	"	1975
Anne Margrethe Willumsen, lærer	"	1975
Magda & John Andersen, pedelpar	"	1972
Jenny Bech, sekretær	"	1962
Grethe Jensen, økonoma	"	1961
Marie Hansen, køkkenass.	"	1966
Alma Madsen, "	"	1972
Lilly Hansen, rengøringsass.	"	1973
Lis Madsen, "	"	1975

1974-1975

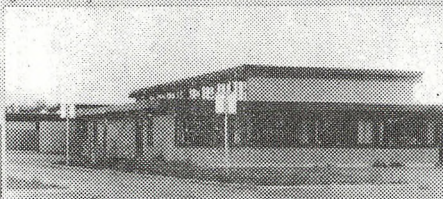
1974-1975

1974-1975

1974-1975

1974-1975

1974-1975

Glemberg Fri- og Efterskole-1974-75

1974-1975

1974-1975

1974-1975

1974-1975

1974-1975

SKOLENS AFGANGSHOLD

1975

EFTERSKOLEN

Kurt Bjerregaard Abrahamsen, Birketvej 19, Rødby, 5320 Agedrup
Klaus Jørgen Andersen, Møllebakken 5, 5690 Tommerup
Elin Nielsen Bak, Wilstersgade 34, 8000 Århus
Kristian Grossmann, Viernevej 55, 5474 Veflinge
Lars David Jørgensen, Møllebakken 54, Strib, 5500 Middelfart
Anne-Mette Liljedahl, Rugvænget 5, 2680 Solrød
Lars Frydendahl Marcussen, Strongvej 50, 2630 Tåstrup
Mette Fjord Nielsen, Gydeagervej 8, 5750 Ringe
Bjarne Skou Olsen, Hundslevgyden 25, 5300 Kerteminde
Per Olsson, Carl Blochsvej 141, 5000 Odense
Hans Ulrik Skjoldborg, Odensevej 40, 5471 Sønderød
Palle Sørensen, Skovsbovænget 36. I, 5000 Odense

9. KLASSE - PRØVE

Lene Andreasen, Værebrovej 54.I, 2880 Bagsværd
Birgitte Brink Christensen, Birkeengen 40 A, 2740 Skovlunde
Jane Blæsbjerg Christiansen, Munkebjergvej 173 I, 5000 Odense
Anne-Marie Dahl, Landø 27, 5683 Hårby
Knud Dam, Eskildstrupvejen 13, 5750 Ringe
Gitte Dønning, Birkevej 17, 4230 Skælskør
Elin Nørregaard Hansen, Lindeskovgyden 9, 5653 Nr. Lyndelse
Finn Bjerregaard Hansen, Snorresvej 41, 5000 Odense
Annette Jonna Jensen, Thorsvej 25, Torkildstrup, 4060 Kr-Såby
Finn Holton Jensen, Depotvej 1, 3450 Allerød
Jan Stejnmeier Johansen, Lindknud, 6650 Brørup
Vivian Hedemann Jørgensen, Pile Alle 1, 5550 Langeskov
Alex Kirt, Toftevej 8, V. Hæsinge, 5672 Broby
Kim Børge Larsen, Mølløvænget 27 II, 3450 Allerød
Benny Peder Madsen, Nørrevang 33, 3460 Birkerød
Lizzie Nielsen, Parkvej 19 st., 4000 Roskilde
Lena Greve Olesen, Bystævnet 13, 5260 Hjallesø
Lars von Sprechelsen, Skolevej 3, 5641 Horne
Michael Telling, Strongvej 15, 2630 Tåstrup

10. KLASSE - PRØVE

Inge Bisgaard, Mestervej 618 B, 3921 Narssak
Bente Anni Bidstrup, Niels Bjerrevænget 32, 5000 Odense
Jane Frederiksen, Priorvej 1, 5700 Svendborg
Anders Greve, Kalørvej 90, 5461 Korup
Solveig Bjørnø Hansen, Bjørnø, 5600 Fåborg
Mette Jacobsen, Dømmestrupvej 63, 5653 Nr. Lyndelse
Jette Tolstrup Jensen, Hjortevej 3, 8700 Horsens
Marianne Jeppesen, Valdemarsgade 6, 6330 Padborg
Michael Kjøler, Vejlesøparken 29, 4.tv., 2840 Holte
Jeppe Juul Kristensen, Højstensbakken 9, 2650 Hvidovre
Niels Kristensen, Grønland
Eveline Nebenmayer, Ejnarsvej 136, 2800 Lyngby
Anne Lise Olsen, Østerbæksvej 205, 5000 Odense
Paul Kofoed Pedersen, Nørregade 12, Varnæs, 6200 Åbenrå
Kista Schmidt, Blok H 46, 3951 Christianshåb
Peter Weiergang, Carlsen-Skjødtsvej 5, 5000 Odense

TEKNISK FORBEREDELSESEKSAMEN

Jim Andersen, Møllegade 104, 5700 Svendborg
Henrik Højlund Christiansen, "Vosemose", 5250 Fruens Bøge
Stefan Grossmann, Viernevej 55, 5474 Veflinge
Bent Krogsgaard Jensen, Kohavegyden 9, 5672 Nr. Broby
Vibeke Kerff Nielsen, Nørregade 6, Skodborg, 6600 Vejen
Kim Christiansen Krøll, Rådvalsvej 28, 2400 København NV
Marianne Tveskov, L. A. Ringsvej 133, 5100 Odense

UDV. TEKNISK FORBEREDELSESEKSAMEN

Lone Eriksen, Rebslagervej 3, 5700 Svendborg
Kurt Allan Frandsen, Lærkevej 41, 6600 Vejen
Steen Knudsen, Skovhaven 80, Bullerup, 5320 Agedrup
Frederik Labansen, Samuelsvej 12, 3911 Holsteinsborg
Ulla Mortensen, Mindelundsvej 40, 5310 Seden
Jørgen Christian Midtgård Thomsen, Nørregade 2, 6630 Rødding

FRISKOLEN

9. KLASSE-PRØVE

Rene Jørgen Christiansen, Rådvalsvej 14o, 24oo København NV

10. KLASSE-PRØVE

Ingrid Egemose Andersen, Pilevej 4, Glamsbjerg

Jan Olaf Kongstad, Vistorpvej 31, Glamsbjerg

Gitte Tagesen, Bøgevej 8, Glamsbjerg

REALISTER

Lars Herholt Andersen, Bøgevænget 2, Glamsbjerg

Anne Beate Bille-Brahe, Hattebæk Mølle, 5661 Jordløse

Morten Mahler Clemmensen, Oldgyde 15, Glamsbjerg

Bent Kjær Jensen, Langgade 22, Flemløse, 562o Glamsbjerg

Bjørn Bjerre Jensen, Vesterågade 6o, 5672 Broby

John Elof Johansson, Nørregade 4o, 562o Glamsbjerg

Lita H. Jølving, Geislersgade 13, II th., 23oo København S

Søren Evald Kristensen, Hjortholmvej 8, 562o Glamsbjerg

John L. Lund, Oldgyde 25, 562o Glamsbjerg

Poul Mose, Søgård, Holte, 562o Glamsbjerg

Karen Agnethe Meier Nielsen, Kr. Lehnsvænge 2, 527o Næsby

Conny Heidtmann Nielsen, Bodebjergvej 12, 562o Glamsbjerg

Jette Bendix Rasmussen, Lærkevej 1o, 562o Glamsbjerg

Kim Schultz, Fasanvej 7, 562o Glamsbjerg

Ulla Skytte, Bøgevej 24, 562o Glamsbjerg

Annette Tollund, Lindevænget 71, 86oo Silkeborg

Claus Ingemann, Byparken 73, 57oo Svendborg

Helga Jensen, Vostrup, 688o Tarm

Lili Annette Jensen, Søleddet 5, Pedersborg, 418o Sorø

Peter Storm Kristensen, Foldingbro, 665o Brørup

Leif Axel Larsen, Jacob Hansensvej 141, 2. 526o Hjallesø

Anne J. Lund, Krügersvej 7o, 7oo Fredericia

Bjørn Bendorf Petersen, Strandvejen 62, 531o Seden

Anne Mette Lønfelddt Rasmussen, Irisvej 1, 5681 Bellinge

Bjarne Rosenlykke, Fruerstuevej 116, 57oo Svendborg

Pia Irene Stenstrøm, Nykøbing Falster

meddelelser

fra elevforeningen

FRA ELEVFORENINGENS BESTYRELSE

BERETNING OVER FORENINGENS ARBEJDE I ÅRETS LØB.

Foreningens arbejde koncentrerer sig jo om afholdelse af det årlige elevmøde i august, samt deltagelse i arbejdet med årsskriftet.

Elevmødet 1975 blev afholdt lørdag den 9. august, lige før skoleåret startede. Skolen og lærerne var præget af de travle dage, der gik forud for undervisningsstarten med flytning af hele børneskolen og realafdelingen fra Skolevej til Krengerupvej.

Men der var midt i travlheden også tid til os gamle elever. En hel del lærere tog sig tid til at være sammen med os, både til eftermiddagskaffen og om aftenen.

Efter kaffen var der rundvisning i de nye lokaliteter, og man var velkommen hos forskellige lærere. Denne indbydelse blev benyttet af en hel del, der fik snakket med gamle klassefæller og lærere.

Aftenen startede med festmiddag, og derefter var der kaffe og hyggeligt samvær, med mulighed for at danse eller snakke. I betragtning af elevforeningens størrelse var det et beskedent antal mennesker, der benyttede sig af denne samværsmulighed på skolen, nemlig ca. 50.

Det lave antal kan måske for en del skyldes, at der tilsyneladende ikke var sendt indbydelse ud til alle nydimiterede elever. Da der ikke var det bedste styr på arbejdet forud for årsmødet, beklager vi, at det bl.a. kom til at gå ud over indbydelserne. Vi vil naturligvis forsøge at gøre forarbejdet bedre næste år, hvor det er planen at holde årsmødet lørdag den 7. august.

Der vil blive sendt særskilt indbydelse ud til foreningens medlemmer, og i modsætning til tidligere vil vi bede om, at man tilmelder sig forud, så arrangementet kan blive tilrettelagt i relation til deltagerne.

Bemærk, at der på indbetalingskortet i år er anført en rubrik med årgang. Vi mener det praktisk at vide hvilke årgange, der er repræsenteret i foreningen, så vi beder om, at man angiver afslutningsåret på kuponen.

Arbejdet med årsskriftet har foregået som et samarbejde mellem foreningen, bestyrelsen, lærerrådet, eleverne og skolen. Foreningen og skolen redigerer hver sin informationsafdeling, mens temaet "Skolens opgave i dag" er behandlet i samarbejde mellem de nævnte organer.

Ved generalforsamlingen på årsmødet blev der valgt tre nye bestyrelsesmedlemmer. De afgående skal have tak for deres indsats, og de nye hilses velkommen med håbet om et godt samarbejde. Listen med den samlede bestyrelse og adresser ses nedenfor.

Foreningen hilser også skolens nye forstander, Søren Henriksen, velkommen til Glamsbjerg, og ønsker ham det bedste for arbejdet på skolen. Vi håber på et godt samarbejde med ham fremover i lighed med det, vi har haft her omkring årsskriftet.

Til slut de bedste hilsner til foreningens medlemmer med ønsket om, at mange vil benytte lejligheden til at mødes med gamle kammerater og med skolen og dens lærere ved næste årsmøde. -

På gensyn den 7. august 1976. -

H. C. Jensen

Formand for Elevforeningen.

ELEVFORENINGENS BESTYRELSE

H. C. Jensen, Hammersvej 13, Bramdrupdam, 6000 Kolding, (formand)
Gunhild Berg Olsen, Byvejen 72, 5620 Glamsbjerg
Birgit Jørgensen (Lund), Korskildevej 6, 2670 Greve Strand
Ulrik Iglemose Larsen, Ørbækvej 94, 5854 Gislev
Henrik Christiansen, Vosemosegyden 51, 5250 Fruens Bøge (nyvalgt)
Ulla Skytte, Bøgevej 26, 5620 Glamsbjerg, (sekretær) "
Niels Aagaard, Brogade 51, 7660 Bækmarksbro "

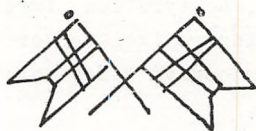
Breve og meddelelser om adresseændringer bedes sendt til:

Elevforeningen
Glamsbjerg Fri- og Efterskole
5620 Glamsbjerg

Betaling for årsskriftet sker ved indbetaling på vedlagte girokort snarest. De 10 kroner dækker også kontingent til Elevforeningen. Ønsker man ikke at være medlem, bedes årsskriftet returneret. Evt. udmeldelse af foreningen bedes bemærket på bagsiden af girokortet. Husk at angive årgang på girokortet.

25 års jubilæum

SOMMEREN 1975

Mon ikke det mest overraskende var, at vi tilsyneladende alle 12 faldt ind på nøjagtig den samme plads i forhold til hinanden, som vi havde haft for 25 år siden. Jørgen Hansen drillede stadig Sigrid Hansen, og Sigrid bed fra sig. Skarpt. Men ligesom for 25 år siden vidste vi, at de to i virkeligheden sætter stor pris på hinanden. Lise Eg Larsen havde stadig det samme gode humør, og Gunnar Olsen lunede hele selskabet med sin tilstedeværelse.

Gensynet var altså ikke på nogen måde anstrengt, som man vil forstå. Adskillige af os har dog også i mellemværende år set hinanden mange gange. Og nu fik vi atter en god dag, aften og $\frac{1}{2}$ nat sammen.

Traditionelt mødtes vi i begyndelsen af juni på den gamle skole. Jeg ved ikke, hvor meget det gav. Intet er så tomt som en tom skole. Hundreder af elevers skolehverdag havde vasket vores hverdag væk. Den gamle bygning er blevet et monster. Godt, man har besluttet at sælge den. Om den kan sælges! Nej, må jeg så bede om den nye bygning på Krengerupvej, hvor vi derefter gik hen. Jeg havde egentlig aldrig troet, at jeg ville foretrække en ny, moderne bygning for en gammel. Men her. Hille mænd, hvilken forskel. Tak til Gunhild og Berg for kaffen. Tænk, at sætte kaffe på bordet til 25 én ganske ukendte personer. De fleste da. Tak for kaffe!

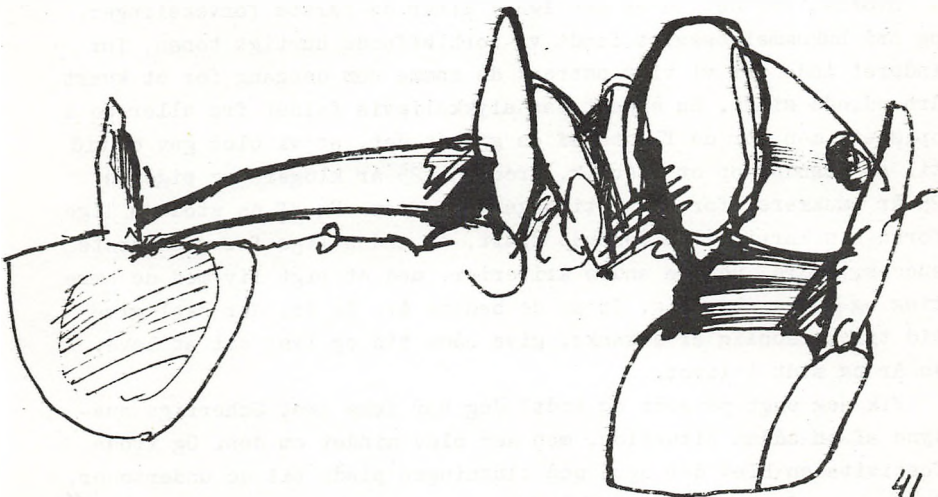
Og så op til frk. Espensen. Hun har en af de dejligste små lejligheder, jeg kender. Hver eneste detalje og ting i hendes små stuer er plejet med kyndig hånd. Kaktussen, som står ude i gangen. Lige inden for indgangsdøren. Dens top kigger ud af vinduet på første sal. Den er over 40 år gammel. Espes vægge er for mig noget helt for sig. Moderne sager, gamle rammer, håndarbejde, fotografier, postkort. Tilsammen en sjældent set smuk harmoni. Fortøttet hygge uden sentimental sødme. Her kunne vi slå os ned og føle os hjemme, mens Dante som altid kiggede ned på os fra bogreolen. Alle kunne sidde i den ene stue. På gulvet, på stole og taburetter. Her fornam vi noget af det, som vi forlod for 25 år siden. Vi kendte hende igen og hun os. Hun er dog et enestående menneske. Til stor ⁴⁰

sørg for Espe kniber det lidt med hørelsen, men ellers er hun mere rask og rørig til sjæl og legeme end mange, som er 30 år yngre.

Desværre ville frk. Espensen ikke med os, da vi forlod Glamsbjerg for at tage til Hårby kro. Men nu havde Schultz og Bodil sluttet sig til os. Han var dog sådan en slags klasselærer for os en gang. Som dengang var vi nu hans jævnaldrende. Han var en af vore egne, som nu altså bare fungerede som vores lærer. Middagen var god baggrundsmusik til vort samvær på kroen, hvor vi for hinanden præsenterede de mellemliggende år med mange afbrydelser og finter. Så stemningen var god, da vi henad ved ti-tiden listede her op til os til kaffe og cognac. Man fandt sammen og snakkede med alle, kammerater og deres i mellemtiden erhvervedes mænd og koner. Vi snakkede om gamle dage, om nutidige erhversproblemer, om børn, opdragelse og politik og om Noam Chomskys sprogteorier. Timerne dansede væk. Det dagedes. Det lyszede i øst, da en halv snes stykker (til naboernes forførdelse, det hørte jeg nogle dage senere!) ved halv tre-tiden fandt på, at de ude på græsset ville danse sekstur til egen sang på egen melodi. Jeg skal lige her for den historiske sandheds skyld - som Hartling siger - indskyde, at selskabet tilsammen drak hele 8 øl og 2 sodavand. Så stemningen var høj.

Inden vi skiltes, gik vi alle en tur i den gryende morgen.

Poul A. Jørgensen.

Da indlægget kom for sent sidste år, bringes det i år:

Et gensyn efter 25 år.

Mon årgang 49 var en god årgang? Gad vidst, om den ikke lå omkring middel - hvilket som bekendt giver plads til udsving til begge sider. Vi var vel ikke nogen glent generation, men måske nok lidt indeklemt - da vi var unge, var det vore forældre, der bestemte, nu er det vore børn. Vi havde vel ingen barndom i den romantiske betydning af ordet, for da var der krig - hvis begivenheder og forløb vi var for unge til at være ansvarlige for. Vi havde lov at knytte hænderne i lommen. Det har måske gjort os til en generation af iagttagere, uden at dette i alle tilfælde er ensbetydende med filosoffer. Dog kan det måske tolkes derhen, at vi lige knap har været så bundet af materiel perfektionisme som den generation, der voksede op i tredivernes slagskygge og var halvstærk i fyrrernes kaos - og knap så fanatisk i troen på det blinde oprørs egenverdi som den generation, der voksede op i blåflimmeret fra halvtredsernes sofakrog i parcelhuset på Evighedsvej.

Med sådanne betragtninger tillod undertegnede sig at prøve at give et signalement af den generation, der trådte baglæns ind i virkeligheden - os, der skulle adlyde, mens alt det vi havde lært at respektere systematisk blev brudt i stykker.

Hvordan var det så at ses igen? Efter de første forvekslinger og små hukommelsessvigt fandt vi forbløffende hurtigt tonen, for inderst inde var vi vist omtrent de samme som dengang for et kvart århundrede siden. En enkelt var ulykkeligvis faldet fra allerede i opløbet, men for de fleste af os gjaldt det, at vi blot gav ostid til at standse op et øjeblik, drengene 25 år klogere og pigerne 25 år smukkere, for at se tilbage - og frem. En af os stod jo lige foran sin karrieres afgørende spurt, en anden lige før sin første succes, andre, ud fra andre kriterier, med et rigt liv med de nære ting og venner bag sig, foran de bedste år, de år, der skal give tid til personlig eftertanke, give både tid og lyst til at leve. 40 år og midt i livet.

Fik jeg sagt på godt og ondt? Jeg har ikke læst Scherfigs analyse af en sådan situation, men der blev mindet om den. Og trods festivitassen blev der også mod slutningen plads til de undertoner, der mere end noget andet afslører, at vi har forandret os, så er ^{1/2}

det først og fremmest i det ydre - tyndere i toppen og bredere om taljen - ikke i kvaliteter.

Stemningen blev understreget af, at nogle af vore gamle lærere havde afset tid til at være med - endda for fleres vedkommende med betydelige anstrengelser og ulejlighed til følge. Der var nu Kr. Schultz Petersen og fru Schultz, nu forstanderpar på Krabbesholm folkehøjskole ved Skive, fru Olsen og frk. Espensen, der stadig er i Glamsbjerg, og Planck, hvis adresse siden Glamsbjerg det meste af tiden har været Give.

Og hvem var vi selv, der blev modtaget uden for den gamle fri-skoles bygninger? Jeg forsøger, med fare for fejltagelser, at nævne det. Der var Gerda Kristensen, Horsens, Helge Lørche, Thorøuse, Karen Rosendahl, Sædding, Ruth Nitschke, Ry, Villy Grove, Højbjerg, Helene Adolfsen, Seden, Mogens Nielsen, Otterup, Tage Grønfeldt, Pårup, Jens Ove Top, Kerteminde, Åse Indra, Füllensdorf, Schweiz, samt undertegnede.

Ikke med var, så vidt det kan opgøres, Anker Jørgensen, der vist befinder sig et eller andet sted i nærheden af Stillehavet, Carlo Hansen, Ganløse, Hans Lillebæk, Fruens Bøge, Åse Walther, Madrid, Spanien, og Henning Holde, Silkeborg.

Og så efter et kig i de gamle, let ændrede lokaler, spadserede vi altså til den nye skole, der set i årenes perspektiv ligner et palads, skønt det af forstander Berg Olsen blev betegnet som skrabet byggeri ifølge arkitekten. Efter kaffen var der tid til et glas hos frk. Espensen inden middagen på Glamsbjerg Hotel.

Og vejret var lige så smukt den 25. maj 1974 som på sidste eksamensdag, den 9. juli 1949.

Rasmus Bjørgmose
forfatter, redaktionssekretær
Bellinge

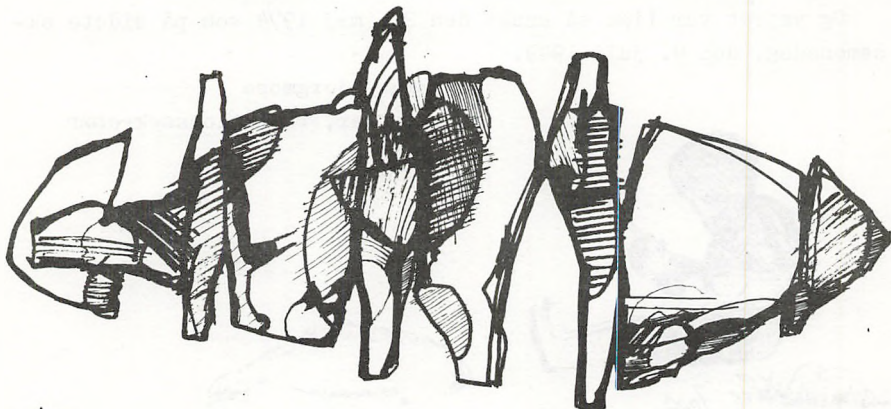

KÆRE ALLE!

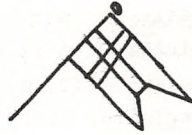
Atter i år har jeg haft fornøjelsen at redigere indsendte bidrag fra lo-års jubilarer. Det er altid spændende at se, hvor mange der reagerer, så vi (Fru Bech og jeg) var noget bekymrede, da der ret hurtigt kom 14 breve retur med stemplet "adressaten ubekendt". Derfor er det glædeligt, at så mange har besvaret vores henvendelse, og jeg håber, at ønsket om høre fra kammerater, der vel ligger mere eller mindre bevidst bag besvarelsenerne, er blevet imødekommet.

I øvrigt vil jeg benytte lejligheden til at sende alle en hjertelig hilsen fra hele vores familie. Som det sikkert er gået op for jer, er vores tilværelse ændret en hel del i det sidste år, og vi bruger nu alle våre kræfter på at drive familiebrug på Mosegård. Det regner vi med at kunne gøre mange år frem over, for selv om vi bliver ældre og affældige, så vokser vores børn, og de store tager aktivt del i pasningen af vores mangeartede besætning. Hvis nogens vej skulle falde forbi, eller en og anden få lyst til at stile herhen, så vil I alle være velkomne på Mosegård, Gummerup, adr. Byvejen 72, 5620 Glamsbjerg.

Mange hilsner fra
Mette, Anne, Jesper, Hans og Signe
Holger og Gunhild Berg Olsen

10 års jubilarer

Vi har udsendt breve til alle 10-års jubilarer og fået nedenstående hilsner:

Leif Andersen: Da jeg var færdig med Efterskolen, arbejdede jeg som arbejdsdreng på Møbelfabrikken Danica, men gik så hurtigt over i Automobilbranchen og fik læreplads i Assens som Karosseripladesmed, hvor min skole i denne tid var i Silkeborg.

Jeg blev så færdig med min læretid i Assens i juli 1971, og blev ansat på Hårby Karroserifabrik, hvor jeg er den dag i dag. Her har vi alle Falck og Zonens vogne at holde i orden, for uden at vi har nybygning af Falckvogne for det meste ambulancer.

I mellemtiden var jeg blevet forlovet, vi boede da i en lille lejlighed nede i Glamsdalen i den første tid, indtil vi købte et nyt hus i Søndermarken her i Glamsbjerg, hvor vi flyttede ind i oktober 1973 og blev så gift et år senere i oktober 1974. Hvis nogen af de gamle bekendte fra skolen skulle lægge vejen gennem Glamsbjerg og få lyst til at besøge os, er adressen: Rosenvænget 1, 5620 Glamsbjerg.

Henning Boe: Fra Efterskolen fortsatte jeg på 2-årigt realkursus, som jeg sluttede i sommeren 1966. Hermed satte jeg punktum for min sorgløse barndom ved at søge om ansættelse i Det danske Post- og Telegrafvæsen, og blev ansat allerede i august 66, begyndende med et 5 ugers kursus i København. Mand!!!, man startede med at få udbetalt 500 kr. den første dag. Dette var paradiset, men det varede ikke mange dage, før jeg fandt ud af, at det er dyrt at leve. De foregående 17 år havde jeg jo nydt godt af mors gryder. Siden den dag har jeg da heller aldrig syntes, at lønnen hos "P & T" var for stor, tvært om.-

Nå, efter København var jeg et år som elev i Årup og et år i Kolding, for atter at befinde mig i København i 69, hvor jeg gik på kursus de første tre måneder og sluttede med P & T's fagprøve samme år. Herfra gik jeg fra postsiden over til telesiden, en uddannelse der varede 2 år og blev afsluttet i 71. Samme år blev jeg ansat som assistent, hvilken titel jeg må bære rundt på nogle år ^{1/2}

endnu, indtil jeg har bestået fagprøve 2. Jeg er nu ansat ved 1. ingeniørdistrikt på et laboratorium ikke langt fra min bopæl. Jeg er stadig ikke gift, men heller ikke alene.

Adr.: Gammelgårds Alle 35 II th., Vallensbæk, 2660 Brøndby strand.

Curt Clausen: Da jeg kom ud af skolen, kom jeg i lære som automaler og blev udlært i 1970, derefter lå jeg inde som soldat i Ålborg. Efter militærtjenesten var jeg et stykke tid ansat som automaler, men kunne ikke tåle arbejdet og blev derfor chauffør. Jeg er nu depotbestyrer for Faxe bryggeri og kører i Fåborg og omegn. Jeg har købt hus i Korup sammen med min forlovede, men børn har vi ingen af endnu. Siden jeg fik kørekort har jeg interesseret mig meget for motorsport, og jeg kører både orienteringsløb og rally. Det var, hvad jeg har foretaget mig siden jeg forlod skolen, jeg ser næsten aldrig nogen af de andre, men jeg håber, det går dem godt.

adr.: Rådepløkken 10, 5461 Korup.

Erik Guldbjerg: Efter 8 måneder på Glamsbjerg Efterskole arbejdede jeg på fabrik i Frederikssund indtil efteråret 1966, hvor jeg startede på Grundtvig-Højskole i Hollerød. Disse to skoleophold gjorde mig interesseret i lærergerningen, derfor søgte jeg optagelse på Elbæk Lærerskole ved Horsens og blev optaget i august 1967. I tiden indtil da arbejdede jeg på en gård ved Roskilde i et halvt år. Juli 1969 afsluttede jeg opholdet på Lærerskolen og fik ansættelse på Helms Friskole i Korsør, hvor jeg har været siden da, og været meget glad for at arbejde med børn. I min fritid har jeg en motorsejler, min fars, mine søskende og mit hus i Sverige at sætte i stand og forskelligt foreningsarbejde (kunstforening og kunstfond). Derudover holder jeg meget af næsten al slags musik.

adr.: Mathiesensvej 26, 4220 Korsør.

Åge Fugl Hansen: Maj 66 til maj 68 Landbrug, - maj 68 til november 71 Tømrerlære - nov. 71 til november 72 Soldat, - nov. 72 til december 73 Tømrersvend - december 73 Tømrermester. - Gift maj 73, 1 barn, dreng oktober 75, købt hus juni 73. Jeg har det godt. -

adr.: Vejlbyvej 55, 5467 Røjle

Ellen Meldgaard Hansen (Andersen): Lige efter realeksamen var jeg på husholdningsskole i Kolding, derefter havde jeg arbejde på en kro et halvt års tid. De følgende 6 år boede jeg i Skårup, hvor jeg først tog HF-eksamen og siden lærereksamen. Jeg var da så heldig at få ansættelse ved Rødkjærsbro Centralskole i Bjertringbro kommune, hvor min forlovede var landbrugskonsulent. Umiddelbart efter lærereksamen blev vi gift og ret efter købte vi hus her i Ulstrup (20 km fra Rødkjærsbro), hvor vi stadig bor. Jeg er meget glad for mit arbejde som lærer. Jeg er klasselærer i en 3. klasse, som jeg selv startede sammen med i 1. klasse, og desuden har jeg lo gymnastiktimer om ugen. I marts i år fik vi en lille dreng, Christian, som jo nu er blevet en stor dejlig klump.-
adr.: Korsangervej 6, 8860 Ulstrup.

Birte Aakær Jepsen (Rasmussen): Jeg blev udlært som teknisk assistent i 1968 og har virket ved faget siden. Den 6. maj 1972 blev jeg gift. Vi er bosiddende i Sdr. Nærrå. Den 12. sept. 74 fik vi verdens dejligste pige; efter Dorte er kommet til verden arbejder jeg kun den halve dag.
Adr.: Kløvervej 47, Sdr. Nærrå, 5792 Årslev.

Solveig A. Jespersen (Bach): Da jeg i 1966 forlod skolen i Glamsbjerg fortsatte jeg i skolen endnu nogle år, først i realskolen i Lunderskov og derefter på Handelsskolen i Kolding. I 1971 kom jeg til Kolding Telegrafkontor og blev i 1972 gift med en automekaniker. Vi har et barn på knap 2 og venter nr. 2 om ca. 1 uge. I 1974 holdt jeg op med at arbejde og er nu hjemmegående og har et barn på 8 mdr. i pleje fra 8,30 - 16,30 ugens fem første dage.
Adr.: Dollerup, 6640 Lunderskov.

Merete Nielsen: Efter endt realeksamen sommeren 66 begyndte jeg et år i huset hos en lærerfamilie i Odense. Efteråret 67 rejste jeg til Odder på et 5 mdr. højskoleophold med speciel forberedelse til sygeplejeuddannelsen. Marts 1968 begyndte jeg på Odense Sygehus' sygeplejeskole og afsluttede uddannelsen i 1971. Jeg er nu gift og har 2 børn, og arbejder på en langtids medicinsk afdeling i Odense.

adr.: Merete Nielsen (Knudsen), Østervang 7, 5492 Vissenbjerg.

Anette Knudsen: Da vi var færdige i efterskolen, kom jeg i huset, det skulle piger jo gerne, men det var ikke rigtigt noget for mig, jeg var det alligevel i 1½ år. Så fik jeg læreplads ved en tandlæge i Ringe som klinikelev, det varede 3½ år. Da jeg var færdig havde jeg ikke mere lyst til at gå i hvid kittel og med rene negle, så jeg søgte ud til Ravnild Keramikfabrik, hvor jeg var i ca. 1½ år, så prøvede jeg nogle forskellige fabrikker, men det er ikke rigtig noget for mig at være spærret inde, så kom jeg over på Statens forsøgsstation i Årslev og arbejdede med grønsager og blomster. Nu i september begyndte jeg på Midt fyns Gymnasium på TF/UTF og regner med at komme på HF næste år.

Til slut en hilsen til elever og lærere, som jeg var sammen med vinteren 65/66. Jeg er ikke gift og har ingen børn, men jeg bor sammen med Erik, som er mekaniker, vi har kommet sammen siden 67. Hvis nogen vil besøge os, skal I være hjerteligt velkomne på: Sdr. Højrupvej 78 A, Pederstrup, 5750 Ringe.

Carsten Mailand: Fra Glamsbjerg til Odense Friskole hvor jeg fik min realeksamen i 1969. Derefter på Hillerød Handelsskole, hvor jeg tog handelseksamen et år efter. Hvad jeg skulle bruge den til, anede jeg ikke, men jeg søgte ind som elev forskellige steder. Det endte med et socialkontor i København, hvor jeg var i ikke mindre end 5 år. Det var i den mere livlige del af København, hvor jeg oplevede en del mere og mindre spændende ting. Forandring fryder, og efter de nævnte 5 år søgte jeg nyt arbejde på en behandlingsinstitution for stofmisbrugere. Der er jeg altså nu og er tilfreds med arbejdet. Det var den side af sagen. -

Som vel nok flere fra min årgang er samme skæbne overgået mig - jeg er blevet gift, og har indtil videre avlet 2 børn. En kvinde på 4 år og en mand på 6 måneder. Jeg har formentlig ikke alle sider til rådighed og vil derfor stoppe her. Jeg glæder mig til at se, hvad de øvrige måtte have at fortælle.

Adr.: Borupvej 51, 3320 Skævinge.

Lis Nielsen (Lauridsen): Kort efter afslutningen på skolen rejste jeg til England som au pair pige. Efter hjemkomsten tog jeg en kontoruddannelse i Viborg. I 1971 blev jeg gift og vi flyttede til Ringe. Senere byggede vi hus i Ryslinge, hvor vi stadig bor. Vi har nu 2 børn, en pige på 4 år og en dreng på 2 år.

Adr.: Hyldevænget 5, 5856 Ryslinge.

Kurt Juhl Langeland Nejsum (Christensen): Efter afslutningen af kursus på Glamsbjerg fri- og efterskole i 1966 tog jeg på Statens Kursus i København og blev student herfra i 1968. Samme år begyndte jeg på studiet af samfundsfag og historie ved Københavns Universitet og blev cand. mag. i 1974. Jeg er nu ansat som adjunkt ved Haslev Seminarium. I 1970 blev jeg gift og har nu to dejlige unger - Christine 2½ år og Mette på 1 år.
Adr.: Bavnehøjen 21, 4690 Haslev.

Grete Bruun Rasmussen (Hansen): Jeg vil starte med at gå 10 år tilbage i tiden, til den 1. oktober 1965, hvor jeg begyndte på en skole i Syd-Tyskland, nærmere betegnet den gamle by Coburg. Skolen var en international pigeskole. Vi var ca. 60 piger, men jeg var eneste dansker. Et gammelt slot var lavet om til formålet, og vi lærte alt lige fra syning til havearbejde. Når jeg tænker tilbage, har det ophold været noget af det mest spændende, jeg har oplevet, men det var også et lærerigt ophold, bl.a. det at skulle være sammen med så mange forskellige piger. Jeg var ca. 1 år på skolen og tog videre til Hamburg, hvor jeg blev au-pair girl hos alle tiders familie, som jeg stadig har kontakt med. I 1968 tog jeg handelseksamen fra Tietgenskolen i Odense, og fik derefter et job på et kontor, hvor jeg var et par år. Jeg havde nu lyst til at prøve noget nyt og startede som forpraktikant i en børnehave. Da ventetiden dengang var meget lang, tog jeg sammen med min forlovede til København. Her fik jeg ansættelse på Rigstelefonen og ekspederede samtaler til udlandet, men landede igen på kontor - og opgav at blive børnehavepædagog. Efter 3 år flyttede vi fra København, købte hus i Odense og blev gift. Jeg var heldig at få alle tiders job i en reklameafdeling, hvor jeg stadig er. Børn har vi ikke fået nogen af, men vi har jo tiden for os.

Adr.: Dragebakken 66, 5250 Fruens Bøge.

Christian Siegmufeldt: 1969 nysproglig student fra Vejle Gymnasium. 1969 - okt. 1970 soldat ved Falsterske Fodregiment i Vordingborg. Okt. 70 - febr. 71 studerende ved arkitektskolen i København. Febr. 1971 - stud. mag. ved Kbh.universitet. Pt ved at skrive speciale ved det historiske institut.

Hjemmefronten: Har en søn på 3 år - gift (med en yndig kvinde).

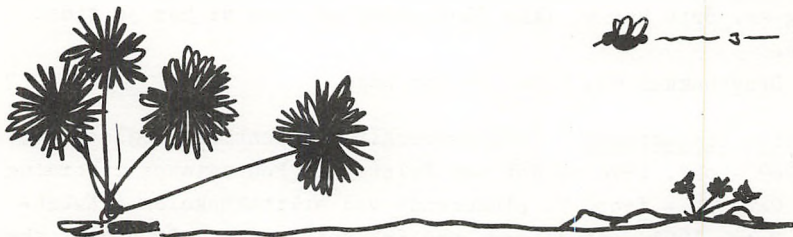
Bor for tiden på Randersgård i landsbyen Vissing ved Hadsten.

Adr.: "Randersgård", Vissing pr. 8370 Hadsten.

Ann Grethe Schrieber (Jespersen): Først vil jeg benytte lejligheden til at hilse alle lærere på skolen og sige tak for en dejlig tid. Da jeg forlod skolen, kom jeg i lære i H.B., som tog 3 år; da jeg var udlært fik jeg arbejde i Føtex i Odense, der var jeg til 1970, hvor jeg blev gift og flyttede til Glud ved Horsens. Et år efter flyttede vi til Hornsyld, hvor vi købte hus. Min mand er arkitekt, og vi har selv indrettet os en forretning. Vi har ingen børn.

Adr.: Apotekerbakken 15, 8783 Hornsyld.

Teddy Schönberg: Efter endt skolegang i 1966 kom jeg i lære hos Arthur Hansens Udstyrsmagasin, Odense. I 1968 bestod jeg handelsmedhjælpereksamen på Tietgenskolen, Odense. Efter endt læretid, juli 1969, forblev jeg i samme firma, indtil jeg 2. januar 1970 stillede til aftjening af min værnepligt på Langelandsgades Kaserne, Århus, hos telegraftropperne. I april samme år kom jeg på sergentskole på Hærens Signalskole, Høveltegård i Nordsjælland. Efter endt kursus kom jeg i oktober tilbage til Århus og virkede som sergent her i et år. Efter afsluttet militærtjeneste fik jeg plads i et engrosfirma, Hans Schourup, Højbjerg ved Århus, hvor jeg virkede som telefonsælger i en afdeling for "Handy"s stålprofiler. Siden april 1972 har jeg været på Dagbladet Djursland, Grenå, hvor jeg er ansat som reklamekonsulent. Jeg blev i 1972, juni, gift med en dejlig pige, der hedder Ruth. Vi har i dag en frisk knægt på 2½ år. Min kone er lærer og ansat på Sdr. Skole, Grenå. Vi bor i øjeblikket i eget rækkehus, men forventer at flytte i ny villa til jul.

TIL ELEVERNE FRA ÅRGANG 72/73 og 73/74.

Mange ting er forandret på de to år, der er gået siden skolen flyttede fra den gamle afdeling på Skolevej til den nye på Krengerupvej. Ny skole, forstander, lærere, elever, ja selv børneskolen flytter med, det er udviklingen. Jeg må se om, jeg kan følge med.

Efter endt skolegang kom jeg hjem til min far og arbejdede ved landbruget, ca. 100 svin og 80 tdr. land fra juni til november. Derefter rejste jeg til Sjælland på grundskole ved Ringsted i 3 mdr. og vendte så atter tilbage til Iglemosegård. I min ferie rejste jeg 8 dage til Paris sammen med Lars Tværvang. Vi havde en dejlig tur med bus ned gennem Tyskland, Holland, Belgien og Frankrig til Paris og tilbage gennem Tyskland.

Den 1. nov. i år ville jeg prøve noget andet inden for landbruget. Jeg søgte pladsen på Stensgaard, som ligger i Sandager mellem Assens og Middelfart, der er 41 jerseykøer, roer og korn.

Venlig hilsen

Ulrik Iglemose Larsen

Ørbækvej 94, 5854 Gislev

PT. Baunevej 41, 5634 Sandager.

Kære allesammen.

Det var med vemod, vi forlod skolen efter en veloverstået eksamen 1975. For mit vedkommende skulle jeg som dagelev forlade skolen efter syv dejlige år, hvor jeg følte, at friskolen var mit andet hjem. Det var altid en glæde at komme på skolen. For det andet var vi sidste årgang, som skulle afgå fra de endnu mere gamle bygninger på Skolevej. Til vores afslutning var det ikke blot at sige farvel til kammerater, men også farvel til skolen, en afholdt forstander og en del lærere, som alle var en del af det hele.

Nu er jeg kommet i l.G. Det var med bange anelser, jeg begyndte, for man kunne da ikke undvære Jacobsen, Kristiansen, Brandt, de iskolde klasseværelser, tavlen, som man ikke kunne skrive på, o.s.v., men det kan altså lade sig gøre. -

Men én ting, som jeg altid vil savne, er det gode forhold mellem lærere og elever, og Thunberg savnes nok mest.

Det var en dejlig elevforeningsfest, der blev holdt på den nye

skole på Krengerupvej, bare synd at så få mennesker var mødt op. Der var rundvisning på skolen af den nye forstander, Søren Henriksen, og lærerne, det var underligt, men alligevel dejligt at tænke på, at skolen nu pludselig så så dejlig ud.

Men selv om skolen på Skolevej er nedlagt, er der dog intet forandret, man føler stadig, det er den gamle friskole. Men kom selv til næste elevforeningsfest og oplev skolen, som den er nu!

Hilsen

Ulla Skytte

Bøgevej 26, 5620 Glamsbjerg

Kære gamle elever.

Da jeg har modtaget nogle dejlige breve fra et par stykker fra årgang 74/75 og talt med andre i telefonen, vil jeg kort referere lidt om de elever fra sidste skoleår, jeg har haft kontakt med enten privat eller gennem mit arbejde:

Anna Dahl, Christian og Stefan Grosmann, Elin Nørgård, Bent Krogsgaard, Lars Jørgensen, Vibeke Kerff, Per Olsson fortsatte på skolen. Fra afdelingen på Skolevej fortsatte: Susanne, Connie, Ole og Bjarne.

Jane Frederiksen har skrevet og fortalt om, at hun er meget glad for at være i huset i Svendborg, hvor hun passer to dejlige børn og deltager i forskellige fritidsaktiviteter. Lone holder pause fra HF og har også taget plads i huset. Inge Bisgård og Niels begyndte på Handelskostskolen i Ikast, men Niels er rejst hjem til Grønland. Kista er på Herning Højskole, Elin på Mellerup Ungdomsskole. Marianne Jeppesen har været på week-end besøg fra Vesterdal Ungdomsskole, hun modtager gerne breve fra gamle kammerater. Birgitte Brink ringer engang imellem for at fortælle lidt om, hvordan Lizzie og hun har det på Erhvervsskolen i Sønderborg. Helga passer fru Biehls børn i Holstebro.

I disse dage er Anne Margr. Kærgaard, årg. 68, i praktik på skolen.

Med venlige hilsner

Jenny Bech

Regnskab 1974/75

I n d t æ g t:

Kassebeholdning	kr.	773,30
Indestående på giro	"	2371,10
Årsskrift	"	<u>2336,42</u>
	kr.	5480,82
		=====

U d g i f t:

Årsskrift	kr.	3000,00
Indestående på giro	"	1667,52
Kassebeholdning	"	<u>813,30</u>
	kr.	5480,82
		=====

Regnskabet er den 9. august 1975 revideret af Arne Kristiansen.

Evald Jacobsen